

DENGÊ KOMKAR

Sal : 7
Wext : 3.6.1986
Hejmar : 86
Bıha : 1 DM

KOVARA FEDERASYONA KOMELÊN KARKERÊN KURDISTAN LI ELMANYA FEDERAL

KOMKAR 8. KURULTAYI TOPLANIYOR

7/8 Haziran 1986 tarihlerinde KOMKAR'ın 8. Kurultayı Köln'de toplanıyor. "Federal Almanya'da yaşayan Kürt İşçilerine Eşit Haklar", "Yabancılara Yerel Seçim Hakkı", "Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'na İnsan Hakları ve Demokrasi" bu yılki Kurultay'ın ana şiarları olarak belirlenmiş.

Federal Almanya'da yaşayan 300 bini aşkın Kürdistanlı işçi ve ailesinin ulusal varlığının tanınmadığı, yabancı düşmanlığının tırmandığı, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda işkence ve terörün devam ettiği gözönünde bulundurulduğunda tespit edilen şiarların doğruluğu ve önemi kendiliğinden ortaya çıkıyor.

KOMKAR'ın bir yıllık çalışmalarının değerlendirilmesi, yeni organların seçimi ve ileriye yönelik çalışmalara ışık tutacak kararların alınması Kurultay'ın gündeminde yer alıyor.

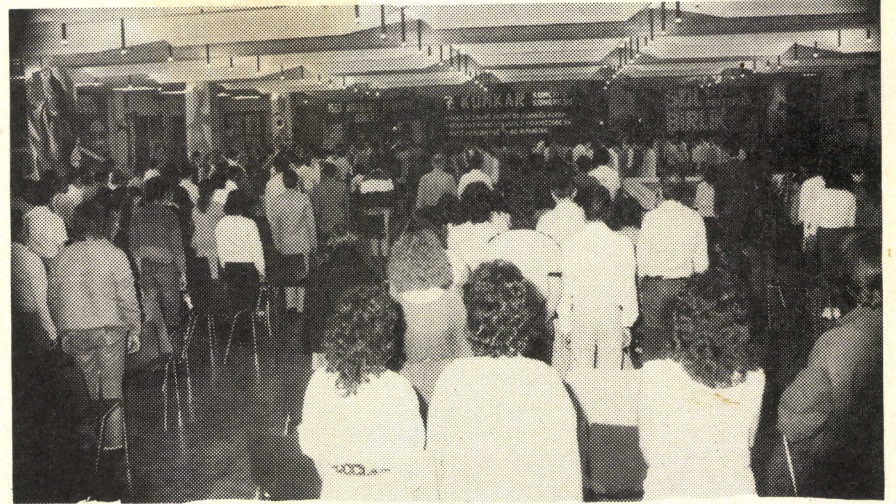
Nisan ayı başından bu yana KOMKAR Genel Merkezi'nde Kurultay hazırlıkları sürüyor.

KOMKAR üyesi derneklerde, Komkar Genel Yönetim Kurulu'nun hazırladığı çalışma raporu ve karar taslakları tartışılıyor.

Çok sayıda Alman ve yabancı örgüt ve kişilerin davet edildiği Kurultay'da, SPD, Grünen, DKP,

GEW, Afrika Ulusal Konseyi ANC, BAGİV temsilcileri de birer konuşma yapacaklar.

Kurultay'ın ilk günü, 7 Haziran akşamı 2 saatlik bir kültür programı sunulacak.

Diğer Ülkelerde Newroz

Paris FRANSA

Özgürlük mücadelemizin-direnışiminin sembolü; halkımızın geleneksel bayramı Newroz 5.4.1986 günü düzenlenen gece ile Paris'te kutlandı. KOMKAR-Fransa'nın düzenlediği geceye 600'ü aşkın bir kitle katıldı.

Gece dernek korosunun okuduğu Newroz marşı ile başladı. KOMKAR-F. adına yapılan Kürtçe, Türkçe ve Fransızca açış konuşmasından sonra sırasıyla halk dansları ekipleri birbirinden güzel oyunlarla; ozanlar Seydo, Delal ve Kori Muziki Kurdi seslendirdikleri direniş ve halk türküleriyle geceye renk kattılar. Bunların yanı sıra, geceye katılanlara dia pozitif ve üç dildeki açıklamalarla Kürdistan tarihi, kültürü ve ulusal kurtuluş mücadelesi; Türk, İran, Irak sömürgeci baskı rejimlerinin halkımıza ve bu ülkelerde yaşayan diğer halklara karşı uygulamaları; Fransa'da yaşayan Kürdistan'lı işçilerin demokratik kitle örgütü KOMKAR'ın çalışmaları ve istemleri hakkında özlü bilgiler verildi. Coşku ve disiplinli geçen Newroz kutlama gecesi Kori Muziki Kurdi'nin okuduğu "Kurdistan" marşı ile son buldu.

Kürdistanlı, Türkiyeli ve Fransız ilerici-demokratik birçok kişi ve örgüt gerek katılımları gerekse mesajları ile dayanışmada bulundular.

Mesaj gönderen kişi ve örgütler şunlar: TKSP Genel Sekreteri Kemal Burkay, KOMKAR Genel Başkanı Nuh Ateş, Sol Birlik Fransa Komitesi, FTİB İşçi Gerçeği, KKDK Fr. Kom., Fransız Komünist Partisi, Şili Sosyalist Partisi CNR, Fransa TUDEH sempatanları, Iraklı Öğrenciler Birliği, İnsan Hakları Sosyalist Ligi Başkanı Pierre Bercis, Avrupa Konseyi Komünist Grup Başkanı Theo Vial-Massat, milletvekili Jean Michel Belorgey, milletvekili ve Parlamento Sosyal-Kültürel İşler Komisyonu Başkanı Claude Evin, milletvekili ve Lievin Belediye Başkanı Jean Pierre Kucheida milletvekili ve Duhma Belediye Başkanı Regi Barailla, Gazeteci- Yazar Claude Bourdet, Sorbonne Üniversitesi Profesörü Jean Dersch, Irkçılığa Karşı Halklararası Dostluk Hareketi-MRAP, Fransa Göçmen İşçi Dernekleri Konseyi CAİF

DÜZELTME

Gazetemizin geçen sayısında Newroz haberinde kullanılan iki fotoğrafın yerleri teknik bir hata sonucu değişmiştir. Düzeltir, okuyucularımızdan özür dileriz.

Den Haag HOLLANDA

Halkımızın 2598 yıldır mücadelesinde yaşattığı geleneksel bayramımız NEWROZ 30.3.86 tarihinde Hollanda'nın Den Haag kentinde Kürt Yurtseverler Birliği'nin düzenlediği bir geceyle 600'ün üzerinde bir kitle katılımıyla coşkuyla bir şekilde kutlandı.

Bu yılki Newroz kutlamasında zengin bir kültürel program sunuldu. Kültür programında folklor gurupları, Kulilkên Kurdistan-çocuk korosu, Kori Musiki Kurdi, Delal ve Seydo yer aldılar. Halkımızın kültüründen güzel örnekler sergilediler. Kültürel programa Kürtçe, Türkçe ve Hollandaca Kürdistan tarihine ve Kürt halkının mücadelesine ilişkin geniş bir metin eşlik etti. Geceye katılanlar Kürdistan tarihi ve halkımızın özgürlük mücadelesinin seyri hakkında bilgilendirildiler.

Gecenin sonuna doğru kitle, halk türkülleri eşliğinde gövend çekti.

Newroz gecesi, kültür programında yer alan 60 dolayındaki sanatçının ve kültür çalışanlarının sahnede yer alarak Kori Musiki Kurdi'nin sunduğu "Kurdistan" marşı ile son buldu.

Melbourne AVUSTRALYA

Avustralya'nın Melbourne kentinde Kürt halkının geleneksel bayramı olan Newroz ilk kez kutlandı. Geceyi Türkiyeli Kültür Derneği olarak 11 Nisan 1986 tarihinde geniş bir kitlenin katılımıyla kutladık.

Gecede kitleye Newroz hakkında geniş açıklayıcı bilgiler verildi. Kürt halkının büyük şairi Cigerxwin'den çok sayıda şiirin okunduğu gecede İran Kürdistanı üzerine 17 dakikalık bir savaş filmi gösterildi. Korolar Türkçe ve Kürtçe marşlar ve türküler sundular. Gece Nazım Hikmet'in bir şiiri ile son buldu.

Melbourn'de Newroz ilk kez kutlanmış olmasına rağmen, geceye beklenenin üstünde bir kitle katıldı. Bizler emekçi Kürt ve Türk işçileri yurtlarımızdan onbinlerce kilometre uzakta olmamıza rağmen, halklarımızın karşı karşıya bulunduğu durumu görerek gücümüzü ortak düşmanımıza karşı birleştirerek zafere biran evvel kavuşmanın mutluluğunu yaşamak istiyoruz.

Devrimci selemlarımızla.

Bêkes /MELBOURNE

Kopenhag DANİMARKA

Kürt halkının özgürlük sembolü haline gelen geleneksel NEWROZ bayramı, Danimarka'nın Kopenhag kentinde KOMKAR-DK, FAT, DİBAF-DK, KDK, TUDER birlikte kutladılar. Bine yakın kitlenin katıldığı gece, disiplinli ve başarılı geçti. "Kristen Folke Dagblade" gazetesi, bir arkadaşımızın verdiği bilgiler ışığında Newroz bayramı hakkında uzunca bir haber yayınladı.

Çavreş/Kopenhag

Bakü S. BİRLİĞİ

Bu yıl 19 Mart 1986 günü Gürcistan'ın Başkenti Bakü'de Kürdistan'ın tüm parçalarından öğrenim için Sovyetler Birliğine gelen öğrenciler birlikte Newroz'u kutladılar.

Kürt halkının geleneksel bayramına Bakü'deki değişik uluslardan öğrencilerin yanısıra yerli halktan da büyük bir kitle katıldı.

Gece iki bölümden oluşuyordu. Açılıştta Kürdistan şehitleri anısına 1 dakikalık saygı duruşunda bulunulduktan sonra, Kürdistanlı öğrenciler adına konuşma yapıldı. Konuşmacı, Newroz'un önemine, Kürdistan'da kutlanmasına, Kürt halkı ve ülkesi Kürdistan üzerine bilgiler verdi. Daha sonra Azerbaycan Yabancı Öğrenciler Başkanı ve Azerbaycan Tıp ve Neft Enstitüsü Yabancı Öğrenciler Dekanı Komsomol temsilcisi ve çok sayıda örgüt temsilcisi dayanışma mesajlarını okudular. Kürt halkıyla uluslararası dayanışmalarını dile getirdiler.

Daha sonra Newroz bayramı şerefine düzenlenen ve Kürdistan Spor'un da katıldığı futbol turnuvasının birincisi olan Lübnan-Filistin futbol takımı kaptanına, üzerinde "Kürdistan ve Newroz'un Şerefine" yazılı bir kupa Azerbaycan Tıp Enstitüsü Spor Konfederasyonu Başkanı Doç. Kibirlinski, tarafından verildi.

Gecenin ikinci bölümünde ise, Kürt ulusal marşı "Ey Reqib" ile açıldı. Ve Kürt öğrencilerinin hazırladığı folklor ekibi sahneye çıktı. Folklorun yanısıra gecede sanatçılar Kürdistan'ın değişik yörelerinden sevgi ve yiğitlik türkülerini okudular, devrimci marşlar söylediler.

Gecenin ilerleyen saatlerinde ise, değişik uluslardan folklor ekipleri ve ozanlar sahneye çıkarak halkımızla bir kez daha dayanışmalarını dile getirdiler.

Rodi-BAKÜ

SOVYETLER BİRLİĞİ

KOMKAR-FRANSA'NIN 3. KURULTAYI YAPILDI

Fransa Kürdistan İşçi Derneği-KOMKAR - Fransa'nın 3. Olağan kongresi 27.4.1986 tarihinde Paris'te yapıldı.

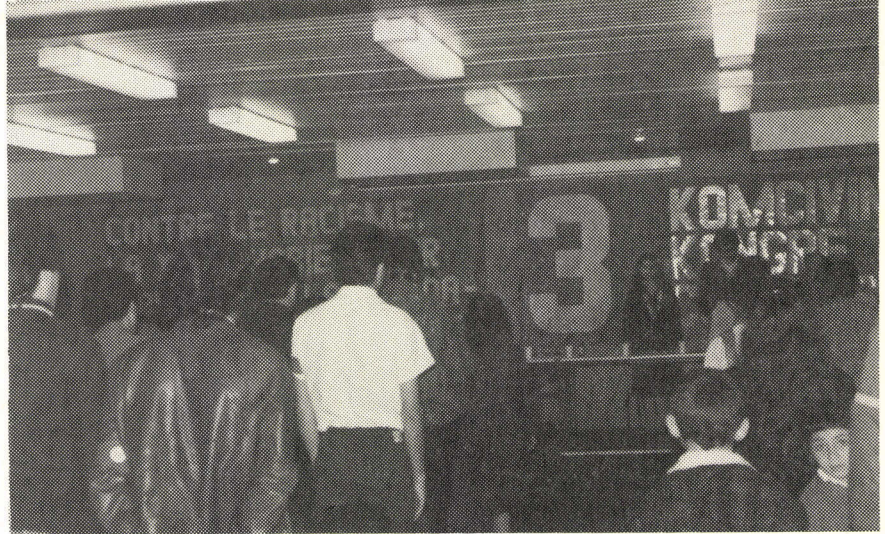
Kürdistan şehitleri anısına yapılan 1 dakikalık saygı duruşundan sonra çalışmalarına başlayan kongre, örgütün 1 yıllık çalışmalarını ve mali durumunu görüştü; gelecek çalışma dönemine ilişkin önemli kararlar aldı.

Kongre boyunca üyeler söz alıp bir yıllık çalışma dönemine ilişkin gördükleri eksiklikleri dile getirdiler. Canlı ve disiplinli bir şekilde gerçekleşen Kongre, yeni organların seçimi ile sona erdi.

Kongre'ye onlarca kişi, örgüt ve kuruluştan dayanışma mesajları geldi. Bunun yanı sıra İ-KDP ve YNK temsilcileri de Kongre'de birer konuşma yaptılar.

Kongre'ye mesaj gönderen kişi ve örgütler şunlar:

Fransız Komünist Partisi, İ-KDP, Belçika Genç Komünistler Örgütü, SOL BİRLİK Fransa Koordinasyon Komitesi, KOMKAR, Hollanda Kürt

İşçiler Birliği, KKDK-Fr. Kom., Fransa Birlik Yolu, FTİB, Tekoşer, Irkçılığa karşı Dostluk Hareketi-MRAP, DİSK Yürütme Kurulu üyesi Kemal Daysal, Milletvekili Jean Michel Belorgey, Milletvekili ve Belediye Başkanı

Jean Pierre Kucheida, Sorbon Üniversitesi Fahri Profesör'ü Jean Dresch, Gilgert Senes (milletvekili) ve İran Halkın Fedayileri (Ekseriyet) ve FASTİ-Göçmen İşçiler Dayanışma Dernekleri Federasyonu.

KÜRDİSTAN'IN SESİ RADYOSU'NA CENEVRE ve PARİS'TEN DESTEK

Yeşiller Milletvekili Jürgen Reents'in İran Kürdistanı'na yapmış olduğu geziden sonra açtığı ve KOMKAR'ın da aktif bir şekilde desteklediği "Kürdistan'ın Sesi Radyosuyla Dayanışma Kampanyası" için İsviçre'nin Cenevre kentinde 1011 DM'lik yardım toplandı. Cenevre'de bulunan Özgürlük Yolu sempatanlarıyla çok sayıda Kürdistan'lı yurtseverin katkılarıyla toplanan miktar açılmış bulunan hesaba yatırıldı.

Diğer yandan KOMKAR-Fransa'da kampanyayı Fransa'da duyurmak için daha önce çıkartılmış bulunan bildiri-yi Fransızca'ya çevirdi. Yüzlerce örgüt ve kişilere gönderdi. Onlardan kampanyaya destek olmalarını istedi. Ve aynı şekilde bildiri Türkçe olarak da çoğaltıp yığınsal olarak dağıtıldı.

Fransa'daki Kürdistan'lı işçi ve emekçiler, dayanışmanın başarılı bir örneğini gösterdiler. Şimdiye kadar 3100 Frank'lık bağış toplandı. Toplanan miktar hesap numarasına yatırıldı. Kampanya halen sürdürülüyor.

Ülkemizin İran parçasında azgın bir gerici saldırıya karşı elde silah 6 yıldır savaştan halkımız ve onun yiğit peşmergeleriyle dayanışma, Kürdistan'ın özgürlüğüne gönül vermiş tüm yurtsever insanlarımızın ortak bir sorunudur. Bu anlamda bir Cenevre, bir Paris, bir Köln, Hamburg... Buralarda toplanan 5, 10.-DM'ler, Franklar birleşince küçümsenmeyecek rakamları oluştururlar. Ve bunlar halkımızın özgürlük mücadelesinde önemli bir yere sahip bir radyo vericisinin daha da güçlenme-

sini, daha geniş kitleler tarafından dinlenmesini birlikte getirecektir.

Kürdistan'ın Sesi Radyosu'yla dayanışma kampanyasını bulduğumuz her yerde Kürdistan'lı kitleye götürüp, onların katkısını almalyız.

Hannover:

İRAN KÜRDİSTANI'YLA DAYANIŞMA

Hannover'de alternatif grupların düzenlediği 1 Mayıs eylemlerinde elde edilen gelirin İran Kürdistanı'na ayrılması kararlaştırıldı. Her yıl bir ülkeye ayrılan gelirin bu yıl İran Kürdistanı'na ayrılması önerisi, KOMKAR üyesi Hannover Kürdistan İşçi Komitesi tarafından yapıldı.

Gurupların bu yılki 1 Mayıs nedeniyle yayınlamış oldukları dergide 2 sayfalık bir yazıyla, İran Kürdistanı'na ilişkin bilgilere yer veriliyor. Dergide 1 Mayıs'a katılacaklara hitaben yazılan yazıda şöyle deniyor: "Enternasyonal 1 Mayıs Komitesi, bu yıl İran'daki Kürt halkını destekliyor. Humeyni rejimi Kürtlere ve tüm muhalefet gruplarına barbarca saldırıyor. Şehir ve köyler bombalanıyor; çocuklar, kadın ve erkekler evsiz ve yerlerini terketmek zorunda kalıyor. Bu insanlar, günlük yaşam için lazım olan gereksinimlerden yoksunlar. Bu yılki 1 Mayıs şenliklerine katılan gruplar, yemek ve içecek satışlarından elde edebilecekleri gelirlerin bir kısmını, Kürt halkına yararlı bir projeye, tıbbi malzeme alımına ayıracaklar."

DANİMARKA

15-21 Nisan günlerinde KOMKAR-DK, FAT, KDK, DİB-AF-DK, Reya Şoreş-DK ve TUDER örgütleri bir haftalık "İdam ve İşkencelere Son, Politik Tutuklulara Özgürlük-Genel Af" kampanyası yürüttüler. Kampanya boyunca şu eylemler gerçekleştirildi.

a) Hafta boyunca kitlenin yoğun olduğu bölgelerde standlar açıldı, bildiri dağıtıldı ve imza toplandı.

b) 15'er kişilik guruplar halinde aynı anda "Uluslararası Af Örgütü-Kopenhag Şubesi" ve "Informasyon Gazete"nin bürolarını üç saat süreyle işgal edildi. Danimarka radyosu Türkçe haberlerinde eylemlere yer verdi.

c) Eylem haftasının son günü olan 21 Nisan'da Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki durumun tartışıldığı bir panel gerçekleştirildi.

1986 Dünya Barış Yılı nedeniyle Danimarka barış güçlerince 2-7 Mayıs günlerinde Norrebro'da "Barış Haftası" düzenlendi. Programda "Göçmenler- Uluslararası Barış ve Dostluk Günü" de vardı. Beş kitadan göçmen işçi ve politik göçmenlerin katıldığı bu eyleme Danimarka'daki Kürdistan'lı örgütlerden sadece KOMKAR-DK katıldı.

Zengin ve Multi Kültür (çok kültürlü) bir programa sahip olan bu düzenlemede, KOMKAR-DK adına bir arkadaş barışın önemine ilişkin bir konuşma yaptı. Kürdistan ve Kürt halkının mücadelesine ilişkin slaytlar eşliğinde seyircilere bilgi verildi.

THAELMANN'IN KATİLİ YARGILANDI

Almanya Komünist Partisi (KPD)'nin Genel Sekreteri olan Ernst Thaelmann, Hitler faşizminin iktidara gelmesinden hemen sonra 1933'te tutuklanmış, 11 yıl süreyle tek hücrede bırakılmıştı. İşçi lideri Thaelmann için 2. Dünya Savaşı'nın bitimine doğru bizzat Hitler tarafından ölüm emri verildi. O, faşizmin zıندانlarında her türlü işkence ve baskılara maruz kaldı, fakat boyun eğmedi, kararlıca direndi.

Nazi cellatları Thaelmann'ı "pişmanlık duyması" için zorladılarsa da başaramadılar. Bunun üzerine Ernst Thaelmann, 18 Ağustos 1944'te Buchenwald toplama kampında faşist SS komandoları tarafından kurşuna dizildi.

İnfaz kararını gerçekleştirenlerden biri de Wolfgang Otto idi. Bu kişi Hitler faşizminin yıkılmasından sonra savaş suçlusu görülerek 20 yıla mahkum edilmiş, fakat 7 yıl sonra serbest bırakılmıştı. Thaelmann'ın katili F. Almanya'da uzun yıllar öğretmenlik görevinde bulundu. Emeklilik başvurusunda Nazi ordusundaki 'görev süresi' de geçerli sayılmış.

Thaelmann'ın eşi Rosa Thaelmann'ın başvurusundan 22 yıl sonra Nazi savaş suçlusu W. Otto, Kasım 1985'te mahkemeye çıkarıldı. F. Almanya ve uluslararası kamuoyunda büyük ilgiyle izlenen dava 1986'nın Mayıs ayında sonuçlandı. Davayı yürüten Krefeld eyalet mahkemesi Ernst Thaelmann'ın öldürülmesinde W. Otto'ya "yardımcı" ve suç ortağı olmaktan dolayı 4 yıl hapis cezası verdi. Mahkemenin kararı anti-faşist, demokrat ve hümanist çevrelerde memnunluk yarattı.

DKP Genel Başkanı Herbert Mies, mahkemenin sonuçlanmasını değerlendiren, "Thaelmann'ın katilinin yargılanması için verilen mücedele anti-faşist ve böylelikle komünistlerin itibarını arttırdı" dedi.

Thaelmann'ın davasında savcı Brendle katil Nazi W. Otto'nun beraatini talep etmişti. Yeterli delilin bulunmasına rağmen, savcı bu önerisiyle adeta Otto'nun yargılanmasını önlemeye çalıştı. Bu tavır F. Almanya hukuku açısından bir skandal olarak değerlendirildi. Mahkeme heyeti verdiği kararla savcının tutumunu onaylamadığını gösterdi.

Milyonlarca insanın kanına giren faşizmin ve Nazi cellatlarının W. Otto'nun şahsında yargılanması açısından karar olumludur. Fakat sorun sadece bununla bitmiyor. Bilindiği gibi savaştan hemen sonra eski Naziler yalnız serbest bırakılmakla kalmadılar; onlara yüksek mevkilerde görevler bile verildi. Bu nedenle W. Otto gibi savaş suçlusu Nazi'lerden hala önemli görevlerde bulunanlar var.

ALMAN KOMÜNİST PARTİSİ'NİN 8. KONGRESİ YAPILDI

Alman Komünist Partisi'nin (DKP) 8. Kongresi 2-4 Mayıs 1986 tarihlerinde Hamburg Kongress Centrum'da yapıldı.

"Atom silahlarından arındırılmış bir dünya ve herkese iş" şiarıyla yapılan ve 800 delegenin hazır bulunduğu kongrede Parti Başkanı Herbert Mies, Parti Yönetim Kurulu'nun raporunu sundu. Mies Parti'nin Thaelmann yılı nedeniyle üye yapma kampanyasında hedefe ulaştığını açıkladı.

Kongre'ye Komünist ve işçi partilerini ve anti-emperyalist ulusal kurtuluş hareketlerini temsilen 52 Delegation katıldı. Aralarında KOMKAR'ında bulunduğu Federal Almanya'daki Türkiye, Kürdistan ve diğer ülkelerin göçmen işçi örgütleri de Kongre'ye davet edilmişti. KOMKAR, Kongre'ye sunduğu mesajda, davetten dolayı teşekkür etti ve kongreye başarılar diledi.

3 gün süren kongre, parti görüşlerini içeren tezleri onayladı; kararlar aldı. Uluslararası dayanışmaya ilişkin kabul edilen kararın Türkiye ve Kürt halkına ilişkin bölümünde, SOL BİRLİK ve Kürt halkıyla da dayanışma vurgulanıyor; "Türk demokratlarına yapılan işkencelerin ve Kürt halkına yönelik jenosidlerin derhal durdurulması" talep ediliyor.

GENÇLİK FESTİVALİ

Alman Sosyalist İşçi Gençliği (SDAJ) ve Marksist Öğrenciler Birliği (MSB) tarafından 17-18 Mayıs tarihlerinde Dortmund'da Gençlik Festivali düzenlendi. 150 bin dolayında insanın katıldığı festivalde zengin müzik ve eğlence programlarının yanı sıra, değişik konularda tartışma toplantıları da yapıldı. "Yıldız Savaşları", "116. Madde", "Apartheid", "Neo-Faşizm" bunlardan bazılarıydı.

Festivalin ana sloganlarından biri de "Nelson Mandela ile Dayanışma Konseri" oldu. Konseri 30 bin do-

layında kişi izledi.

Festivale 56 ülkeden gençler ve gençlik örgütlerinin yanı sıra, F. Almanya'daki çok sayıda göçmen işçi örgütleri de katıldı. KOMKAR da bilgi, yayın ve yemek standı açtı. Bunun dışında Kürdistan'daki politik tutuklularla dayanışmada bulunmak için bir giysi sergisi de açıldı.

Gençlik Festivali, barış, dostluk ve halklararası kardeşlik duygularını pekiştirdi, Alman ve diğer uluslardan gençlerin kaynaşmasına hizmet etti.

KOMKAR Kültür Grubu YUNANİSTAN'DA

Yunanistan Endüstri İşçileri Sendikaları Birliği (OVEZ)'in daveti üzerine, KOMKAR Kültür Grubu, 12-26 Nisan 1986 tarihleri arasında çeşitli kentlerde gösterilerde bulunmak üzere Yunanistan'a gitti. "Halklarımız Kardeşdir" şiarı altında gerçekleşen ve 15 gün süren turneye, folklor ekipleri ve ozanlar katıldı.

Atina, Kalamaria (Selanik), Joanina ve Amfissa gibi şehirlerde düzenlenen gecelerde, folklor ekipleri Kürdistan'ın değişik yörelerinden halk oyunları sunarken, iki ozan da direniş ve sevdâ türküleri okudular.

Kültür programlarının yanı sıra gecelerde, izleyicilere Kürdistan'ın tarihi, Kürt halkının yaşamı, kültürü, mücadelesi ve F. Almanya'daki Kürdistanlı

göçmen işçilerin durumu hakkında slaytlar eşliğinde geniş bilgi verildi. Aynı zamanda Yunan ve Kürt halkları arasındaki tarihi ilişkilere de değinildi; halklar arası kardeşlik ve dayanışma vurgulandı.

Gecelere katılanlar programları büyük bir ilgi ile izlediler, dayanışmalarını dile getirdiler. Kendilerine TKSP ve KOMKAR'ın İngilizce, Almanca, Kürtçe ve Türkçe çıkarmış olduğu yayınlardan Yunancaya çevrilmiş olanlar verildi. Yayın ve müzik kasetlerine olan ilgi beklenenin de üstünde oldu.

Gösterilerin en büyüğü 24 Nisan'da Başkent Atina'da yapıldı. Geceye Yunan basın ve yayın organları büyük bir ilgi gösterdiler, geniş yer verdiler. Bazı

(Devamı 15. sayfada)

"İşkence ve idamlara son, politik tutuklulara özgürlük-Genel Af, Kürt halkı üzerindeki baskılara son"

KAMPANYASI SÜRÜYOR

Faşist rejimin işkencelerine, idamlarına ve terörüne karşı 10 Türkiyeli ve Kürdistanlı demokratik işçi örgütünün Mart 1986'da başlattıkları "İşkence ve idamlara son, politik tutuklulara özgürlük-Genel af, Kürt halkı üzerindeki baskılara son" kampanyası, başarılı bir şekilde sürdürülüyor. Kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla kampanya çerçevesinde gerçekleştirilen çalışmalar şöyle:

- Kampanya bildirileri tüm F. Almanya ve Batı Berlin'de yoğun bir şekilde dağıtıldı;

- Basına, çok sayıda demokratik örgüt, kuruluş ve kişilere kampanyayı ve istemlerini desteklemeye çağırarak bir duyuru ulaştırıldı;

- Baskı ve terör rejiminin Türkiye ve T. Kürdistan'daki uygulamalarının kınandığı ve bunlara son verilmesi istemini içeren bir metin imzaya açıldı;

- Ağır koşullara bağlanmış yeni "İnfaz Yasası'nın amacı, neler getireceği ve toplumda yükselen Genel Af istemini kırmaya yönelik bir oyun olduğunu, ortak bir açıklama ile kamuoyuna duyuruldu;

- F. Almanya Devletbaşkanı Richard von Weizsaecker'e 26 Mayıs 1986 tarihinde yapacağı Türkiye ziyaretinin, iç ve dış kamuoyunda teşhir olmuş Evren-Özal rejimine prestij kazandıracığını ve anti demokratik uygulamaların devam etmesi nedeniyle ziyaretin ertelenmesi istemini içeren açık bir mektup gönderildi;

- Son aylarda Türk basınında ve parlamentosunda sık sık gündeme gelen

baskı, işkence ve terör uygulamalarının bazı örnekleri Almanca bir broşür olarak yayımlandı; basına, demokratik örgüt, kuruluş ve kişilere ulaştırıldı;

- Avrupa Konseyi üyesi parlamentolere, Avrupa Konseyi'nin Türkiye'yi gündeminden çıkarmasını ve yaz toplantısını orada yapmasını kınayan; insan haklarına saygılı parlamentoları, kampanyanın istemlerini desteklemeye, Türkiye ve T. Kürdistan'daki uygulamaları yapılacak toplantıda gündeme getirmeye Türk hükümeti ve yetkili makamlar nezdinde somut girişimlerde bulunmaya çağırarak açık bir mektup gönderildi;

- Kampanyayı yürüten örgütlerin yerel birimleri kampanya çerçevesinde F. Almanya'nın birçok kentinde ve

Batı Berlin'de çeşitli eylemler düzenlediler, diğer örgüt ve kuruluşların düzenledikleri eylemlere ortaklaşa katılıp çalışmalarını sürdürdüler.

- Şu ana kadar 100'ü aşkın örgüt, kuruluş ve kişi kampanyayı desteklediklerini açıkladılar. 30 bine yakın imza toplandı. Basın kampanyaya ve eylemlere geniş yer verdi.

Ekonomik ve askeri çıkarları nedeniyle, işkence ve terör rejimini aklamaya çalışan emperyalist ve gerici güçlerin çaba ve girişimlerine karşı yapılan bu yoğun ve etkin çalışmalar, Türkiye ve Kürdistan'da sürdürülen özgürlük ve demokrasi mücadelesine önemli bir destektir. Bu desteği daha da güçlendirmek, daha güçlü ortak çalışmaların örgütlenmesine bağlıdır.

KÜRTÇE "MİLLİ" DUYGULARI YOKEDİYORMUŞ!..

17.5.1986 tarihli Hürriyet Gazetesi, Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) tarafından Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE)'nde aylardan beri sürdürülen bir soruşturmayı "DİE'de büyük soruşturma" başlığıyla verdi.

1985 Genel Nüfus Sayımı için hazırlanan "Sayım Memuru El Kitabı"nda "Kürtçe" kelimesinin yer alması bu soruşturmanın nedenini oluşturuyor. Konu, sayım döneminde de basına yansımış, tepkilere yol açmıştı.

DGM savcılığı olaya el atıyor ve DİE'de çalışan 26 görevlinin ifadesini alıyor. Genel müdürün de içinde bulunduğu 15 kişinin "Memuriyet Kanunu"na aykırı hareket ettiği kanısına varılıyor; ancak işlenen suç DGM kapsamına girmediği için bu 15 kişinin dosyaları Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na gönderiliyor.

"Sayım Memuru El Kitabı"nı hazırlayan alt komisyon üyesi 11 kişi hakkında ise, DGM savcılığı dava açmış.

Gerekçe şu: 400-500 bin adet basılan "Sayım Memuru El Kitabı"nda, "Anadilinizden başka en iyi konuştuğunuz bir diliniz var mı?" şeklindeki soruya örnek olarak "İngilizce, Fransızca, Arapça ve Kürtçe dillerinden birini işaretleyiniz", biçiminde yer alan cümledeki "Kürtçe" diline yer verilmiş olması.. Savcılık bununla Kürtçenin uluslararası bir lisanmış gibi gösterildiğini, "milli" duyguları zayıflatıp yok etmek ve Kürtçülük propagandası yapıldığını ileri sürüyor. Ve 11 sanık için 5 ile 8 yıl arası hapis cezası talep ediyor.

İngilizce, Fransızca, Arapça "milli" duygulara zarar vermiyor da, Kürtçe olunca neden hemen "milli" duygular zayıflıyor; ya da yok oluyor?

Tüm ırkçı ve şovenler gibi faşist DGM savcısı da bu sorunun yanıtını vermekten kaçınıyor..

Onların korkusu, Kürtçenin yazılıp-konuşulmasından "milli" duygulara

gelecek zararlardan değil. Nasıl ki Arapça veya İngilizcenin yazılıp-konuşulması zararlı değilse, Kürtçe de o kadar zararsızdır.

Ama bir kere Kürtçenin varlığını, Türkçeden ayrı bir dil olduğunu resmen tanırsalar, bu işin arkasının da geleceğini biliyorlar. Bu sefer Kürt ulusunun varlığını, onun kendi kaderini belirleme hakkı vs. kendisini dayatacak. İşte tüm korkuları bundandır. Bunun için "Kürtçe diye bir dil, Kürt diye bir ulus ve Kürdistan diye bir ülke yok" deme yüzüzlüğünü gösteriyor; bunu ispatlamak için de binbir dereden su getirip yalan söylüyorlar. Bilim dışı şeyler ileri sürüyorlar. Nüfus Memuru El Kitabı'ndaki "Kürtçe" kelimesine de bundan dolayı karşı çıkıyor; görevliler için hapis cezası talep ediyorlar.

Diğer taraftan, Çorum'a bağlı Alaca ilçesinde staj yapan Aslan Kütük, bir (Devamı 15. sayfada)

BARIŞ MÜCADELESİNDE KALICI POLİTİKÂ ve YENİ ÖNERİLER

Dünyada nükleer denemelerin son bulması için Sovyetler Birliği tek tarafı olarak denemelerine Ağustos 1985'ten beri ara vermişti. Bu girişim ABD'nin olumsuz tavrından dolayı sonuçsuz kaldı. Sovyetler Birliği'nin son olarak bu yılın Mart ayında yaptığı bir açıklamada, 31 Mart 1986'dan itibaren ABD'nin herhangi bir nükleer denemede bulunması halinde, kararı tek tarafı olarak bozacağını belirtmişti. ABD, 10 Nisan 1986'da nükleer denemede bulundu.

Sovyetler'in nükleer denemeye ilişkin açıklamasında, "ABD yönetimi insanlığı nükleer kılıç tehdidi altında tutmakta ve dünyayı yok etme tehlikesiyle titretmektedir" deniyor. Ancak, S. Birliği'nin önerilerini devam ettireceği de belirtiliyor. Nitekim yeni Sovyet önerileri, silahlanma yarışının son bulması ve nükleer savaş tehlikesinin yok edilmesi yolunda yeni perspektifler sunmaktadır.

SBKP Genel Sekreteri Mihail Gorbacev, Almanya Sosyalist Birlik Partisi (SED)'nin 11. Kongresi'nde yaptığı konuşmada, Avrupa'da konvansiyonel silahların azaltılması ve Atlantik'ten Ural'a kadar tüm askeri güçlerin dağıtılmasını önerdi. Gorbacev çağrısında, "NATO ve Varşova Paktlarının aynı anda dağıtılmasını desteklediğimizi açıklıyoruz. Ya da başlangıç olarak iki örgütün askeri kanatlarının dağıtılmasını öneriyoruz" dedi.

Bunu takibeden günlerde Çernobil atom santralindeki kaza ile ilgili televizyon konuşmasında Gorbacev, S. Birliği'nin atom denemelerine ilişkin moratoryumu 6 Ağustos gününe kadar tek tarafı olarak uzattığını; ayrıca Hiroşima ya da herhangi bir Avrupa kentinde Reagan ile zirve toplantısı yapabileceğini söyledi.

Sovyetler sürekli yeni önerilerle Cenevre barış görüşmelerinde verdiği sözü yerine getiriyor. O, barış ve silahsızlanma için somut adımlar atıyor ve başta ABD olmak üzere tüm atom silahlarına sahip ülkelerden aynı tavrı bekliyor. Avrupa'da konvansiyonel silahların azaltılması önerisi özellikle bu kıtadaki barışsever, ilerici güçler tarafından coşkuyla karşılanırken, bazı hükümetler tarafından da ilgi gördü.

S. Birliği Akdeniz'de kalıcı bir barışın sağlanması yolunda önerilerde bulundu. ABD'nin Libya'ya saldırısını kınadı, bölgede durumun ciddi boyutlara vardığını belirtmişti. Bunun için Sovyet önerisinde Akdeniz'de nükleer silahlar taşıyan gemilerin çekilmesi, askeri güçlerin azaltılması yer alıyor. ABD'nin nükleer başlıklı roketler taşıyan 6. Filosu'nun çıkması halinde, S. Birliği de Akdeniz'deki tek savaş gemisini çekmeye hazır.

Sovyetler yapıcı ve karşılıklı güven ve eşitlik temelinde bir barış politikası güdüyor. Bundan dolayıdır ki, tüm dünyadaki barışsever, ilerici güçler bu önerilere sahip çıkıyor. Aynı istemleri daha çok insan ve örgüt dile getirmeye başlıyor. Örneğin Nisan ayında Sofya'da toplanan Dünya Barış Konseyi kapanış açıklamasında, tüm nükleer ve diğer insanları yok edici silahların ortadan kaldırılmasının insanlığın en acil sorunu olduğu belirtiliyor. Konsey, "ABD'nin yıkıcı planlarına tek alternatif uluslararası işbirliği ve 'yıldızlar barışını' korumaktır" diyor.

Dünyada barış etkinliklerinin artmasında şüphesiz Sovyetler'in ısrarlı tavrı ve gerçekçi önerileri büyük bir rol oynuyor. Yeni Sovyet önerileri umut veriyor herkese. ABD ve diğer emperyalist devletleri barış masasına oturma-

ya zorlayacak tek güç halkların ortak iradesi olacaktır.

Kim ilk önce silah icat ediyor ve Silahlanma yarışını körüküyor?

Silah sistemi	Üretildiği yıl	
	ABD	SB
Atom bombası	1946	1950
Hidrojen "	1953	1954
Uzun menzilli roketler	1953	1957
Orta menzilli roketler	1953	1959
Taktiksel nükleer silahlar	1955	1956
Kıtalararası roketler (ICBM)	1955	1957
Atom U-Botları	1956	1962
Suda atış yapan Atom U-Botları (SLBM)	1959	1968
Çok başlıklı roketler	1964	1972
Cruise Missile roketleri	1970	—

IG-METALL

1. Yabancılar Konferansı Yapıldı

F. Almanya Maden işçileri sendikası IG-Metall 8-9 Mayıs tarihlerinde Frankfurt şehrinde bir yabancılar konferansı düzenledi. 700'ü aşkın delegenin katıldığı konferansta, sendika başkanı yardımcısı Willi Sturm, üç yıllık çalışmalarını içeren raporu okudu. Sendika başkanı Hans Mayer konferansın ikinci günü delege ve misafirlere yönelik bir konuşma yaptı.

F. Almanya'da ilk defa böyle büyük çapta bir konferans düzenleniyor. Çalışma raporunda yabancıların bu ülkedeki sorunları ayrıntılı bir biçimde anlatılıyor ve çözüm önerileri getiriliyor. Uluslararası konulara da yer verilen konferansta değişik alanlara yönelik kararlar alındı ve dayanışma açıklamalarında bulunuldu.

IG-Metall yabancılar konferansında tartışılan ve kabul edilen istemler ağırlıkta yabancılar politikasına ilişkindi. Oturma hakkının güvence altına alınması, yerel seçim hakkının tanınması, aile birliği önündeki engellerin kaldırılması alman kararlar arasında yer alıyor.

IG-Metall F. Almanya'nın bir göçmen ülkesi olduğunu ve bunun resmen kabul edilmesi gerektiğini savunuyor; politik eşitliğin yabancılar da sağlanmasını talep ediyor. Onaylanan karar taslağında, işsizliğin ya da sosyal yardım bahane edilerek yabancıların yurt dışı edilmesi kınanıyor, resmi makamlardan keyfi uygulamalara son verilmeleri isteniyor. Buna ilişkin istemde, beş yıldan beri burada yaşayan yabancılar bu ülkenin vatandaşlığına geçme hakkının verilmesi ve yabancıların yurt dışı edilmesinin yasaklanma-

si vurgulanıyor.

Ailelerini yanlarına almak isteyen yabancıların güçlüklerine değinilerek, şöyle deniyor: "F.Almanya'da boşanmak isteyenler için bir yıl ayrı yaşama şartı getirilmektedir. Oysa yabancıların birlikte yaşamaları için bu şart geçerli sayılmaktadır".

Konferans Türkiye'ye ilişkin karar taslaklarını da onayladı. Bir taslakta "IG-Metall 1. Yabancılar konferansı eskiden olduğu gibi Türkiye'de demokratik hakların güvence altına alınmamasını kınıyor. Özellikle özgür ve bağımsız sendikaların varlığı garantilenmiş değil. Aktif sendikaların tutuklanmaları açıkça insan haklarının çiğnendiğini gösteriyor" deniliyor.

"Uluslararası Dayanışma" başlıklı taslakta Türkiye ve Şili'deki politik tutuklular için bir kampanyanın açılması ve ailelerine destek sağlanması karar altına alındı.

IG-Metall 1. Yabancılar Konferansı Türkiye ve Kürdistan'daki tüm politik tutukluların derhal serbest bırakılmasını, DİSK davasına son verilmesini talep etti.

Diğer Avrupa ülkelerindeki gibi Türkiye'de de demokratik ve sendikal hak ve özgürlüklere saygı duyulması, Güney Afrika'da kara derili halka eşit hakların verilmesi, Şili ve Nikaragua halklarıyla dayanışmanın pekiştirilmesi vurgulandı.

Ayrıca Türk ve Kürt gençlerinin "Bedelli Askerlik" sorununa ilişkin karar taslağında, 15.000.-DM'lik bedelin kaldırılması talep ediliyor ve F. Almanya hükümetinden gençlerle dayanışmada bulunması isteniyor.

ANKARA

F. ALMANYA'NIN İÇİŞLERİNE KARIŞMANIN YENİ BİR ÖRNEĞİ

Türkiye'nin F. Almanya'nın içişlerine müdahale etme anlamına gelen girişimlerinin örneklerine bir yenisi eklendi.

F. Almanya'da çalışma yapan Kürdistanlı ve Türkiyeli demokratik örgütleri, ilerici, demokrat kişileri susturmak için Türkiye'nin öteden beri müdahalelerde bulunduğu biliniyor.

3 Aralık 1985 günü F. Almanya'nın Ankara Büyükelçiliğinin Hukuk ve Dışişler Bakanlığı bölüm şefi, Türk dışişleri bakanlığına acil bir sorunu görüşmek üzere çağrılmış.

Görüşmeye ilişkin olarak F. Alman elçiliği, F. Alman Dışişleri Bakanlığı'na 3 Aralık 1985 tarihli bir yazıyla bilgi veriyor. Elimize geçen bu yazıda şöyle deniyor:

"Türk tarafı mühim olarak nitelediği şu sorunu ortaya attı: Lüneburg Asliye Mahkemesi, 20.9.1985 tarihinde sivil bir davaya ilişkin olarak Hannover Türk Konsolosluğu'na yazdığı bir yazının son cümlesinde şöyle demiş: "Şahitlerin dinlenilmesi için Türkçe ve Kürtçe bilen bir tercüman konusunda yardımcı olursanız memnun oluruz".

Nürnberg :

TUFAK Protesto Edildi

Geçen yıl olduğu gibi, bu yıl da TUFAK adlı Türk folklor ekibi, F. Almanya'nın çeşitli şehirlerinde gösteriler yapmak üzere bir turne düzenledi. Mayıs ayında Nürnberg'de yapılan gösteri esnasında Nürnberg Kürdistan İşçi Derneği, bir bildiriyle Kürt halkı ve onun kültürü üzerindeki baskı ve asimilasyona; kültür sömürüsüne dikkati çekti. Bildiride ayrıca şunlara yer veriliyor.:

"Bu gün TUFAK'ın sergilediği oyunlar, şehir ve oyun isimlerinden de anlaşılacağı gibi, Kürt halkının oyunlarıdır. Onlar bu gerçeği söylemiyorlar ve söyleyemezler..."

Sömürgeciler Kürt halkının varlığını tanımıyorlar. Kürdistan'ın bütün servetlerini sömürdükleri yetmiyormuş gibi, halkımızın yüzyıllar boyu yaşatıp geliştirdiği kültür ve sanatımıza da utanmazca sahip çıkıyorlar."

"Sanatseverler,

'Barış ve özgürlükten yana olanlar,

"TUFAK'ın oyunlarını seyrederken bu gerçeği unutmayınız. Kürt halkının varlığını inkar edenleri, onun folklor ve diğer değerlerine sahip çıkanları iyi tanıyın!"

Yazıda buna ilişkin Türk tarafının ülkenin resmi dilinin Türkçe olduğuna dair bilinen görüşleri tekrarlanıyor. Türkiye'nin bu tutumuna F. Alman makamlarının saygı göstermesi gerektiği ve sözü edilen cümlenin "aşağılayıcı" olduğunu belirtiyor.

Yazıda Alman tarafının buna ilişkin cevabı hakkında bilgilere de yer verilmiş. Almanlar, konuya ilişkin şöyle konuşmuş:

"Bu tavrın bilindiğini, ancak her Almanın veya sözkonusu duruma ilişkin olarak her Alman hakimın Türk tarafının bu konudaki hassasiyetinin derecesi hakkında bilgi sahibi olması mümkün değildir. Sözü edilen mektupta yer alan istemin, iyi niyetle sorulmuş olabileceği, zira bilindiği gibi çok sayıda Türkün sadece Kürtçeyi bildiği ve bunun için de bu dilden ifadelerin alınmasının mümkün olduğuna dikkati çektik.

Ayrıca Alman hakimlerin de bağımsızlıklarına büyük değer verdiklerine,

Batı Berlin :

"Türk Cemaati"nin Marifetleri

Sömürgeci-faşist Türk devleti, Kürt halkına karşı yürüttüğü ırkçı-şoven politikayı yurt dışındaki resmi temsilcilikleri ya da onların uzantıları durumundaki gerici örgütler vasıtasıyla sürdürmeye çalışıyor.

Bunun en son örneği bir süre önce Batı Berlin'de yaşandı. B. Berlin Senatosu Yabancılar Sorumlusu Bayan Barbara John, Türkiyelilere Türk gazeteleri aracılığıyla yaptığı bir duyuruda, "Türkiyeliler" sözcüğünü kullandı. Bu hitap bütün ırkçıların öfkelenmesine neden oldu. Bunlardan biri de "Türk Cemaati" Başkanı Zafer Ilgar'dı.

Zafer Ilgar faşisti hızını alamayarak Bayan John'a ders vermeye kalktı. Yaptığı açıklamada Bayan John'un "Türkiyeliler" değil, "Türk" sözcüğünü kullanmasının gerektiğini belirtiyor ve şunları zırvalıyor: "Türkiyeliler terimini ayrılıkçı ve aşırı solcu örgütler kullanıyor. Bu tavır onların Türk ulusal devletinin reddinin ifadesidir. Türk ulusal birliğine karşı olan bu kavram Berlin'de yaşayan Türklerin bilincinde hiç bir zaman yer etmemelidir."

Zafer Ilgar'ın bu küstahlığına Bayan John'un yanıtı ise, onun "çok bilmiş geçinen dar görüşlü" bir kimse olduğunu. Gerçekten de "Türk Cemaati" başkanının bu çıkışı sadece "dar görüşlü" oluşuyla açıklanabilir mi? Zira Za-

fer Ilgar da Türkiye'de on yıllardan beri sömürgeci-ırkçı tüm iktidarların Kürt halkının varlığını inkar, onu zorba yöntemlerle yok etme politikasının Batı Berlin'deki savunucularından biri. Ve zaten "Türk Cemaati"nin kurulmasındaki en önemli nedenlerden biri de buydu. Bu cemaat, Türk devletinin girişimi ve CDU'lu gericilerle, SPD sağ kanadının desteğiyle kuruldu. Amaç ilerici dernekleri etkisiz hale getirmek, giderek Türkiyeli kitleyi bu yapay örgütlerle temsil ettirmektir. Böylece bu güçler vasıtasıyla B. Berlin'de "Türk Lobisi" oluşturmak, faşist cuntanın ve gerici Alman makamlarının Türkiyeli işçiler üzerinde yapacakları pazarlıklara ve işçilerin aleyhine gerçekleşecek anlaşmalara arka çıkacak payandalar yaratmaktır.

Türkiyeli ve Kürdistanlı işçiler bu oyunları görüyor ve bunlara en iyi yanıtı da kendi demokratik örgütlerinde örgütlenerek veriyorlar. Bay Z. Ilgar'a da şunu hatırlatmakta yarar görüyoruz: Türkiyeli ve Kürdistanlı terimleri halklarımızın bilincinde o denli sağlam yer etmiştir ki, Türk devleti tüm zorbalıklarına rağmen bunu halklarımızın belleğinden silmeyi başaramadı. Sen ve senin gibilerin ağızlarından akan salyalar da Kürt halkının özgür uluslar kervanına katılmasını engelleyemeyecektir.

KOVBOY REAGAN'IN LIBYA SEFERİ?

ABD emperyalizminin başı Reagan, bütün dünyanın gözleri önünde, devletler hukunu ayaklar altına alıp, bağımsız bir devlet olan Libya'ya saldırı emrini verdi. Nisan ayı ortalarında "Demir Leydi" Tacher'in ülkesinden havalandıran 18 adet F-111 uçağı ile Akdeniz'deki 6. Filo'ya bağlı 15 adet A-6 ile A-7 savaş uçağı Libya'nın Trablus ve Bingazi kentlerini bombaladı. En basit savaş kurallarının bile çiğnenmediği, sivil yerleşim alanlarının bombalandığı saldırıda, yüzü aşkın -ki bunların büyük çoğunluğunu çocuklar oluşturmakta- insan hayatlarını kaybetti. Saldırısı NATO Başkomutanı Rogers'in planladığı, bizzat kendisi tarafından açıklandı.

Bilindiği gibi saldırıdan günlerce önce 6. Filo'ya bağlı savaş uçakları Libya'nın burnunun dibindeki Sirte Körfezi'nde askeri manevralar adı altında provakasyon ve saldırıya girişti. Libya olayı şiddetle protesto etti.

ABD, Libya'yı bombalamasının gerekçesi olarak Batı Berlin'deki bir diskoğe atılan bombayı gösterdi. Ve bunun Libya'nın Doğu Berlin'deki Büyükelçisi tarafından planlandığına dair ellerinde kanıtların olduğunu ileri sürdü. Her ne hikmetse aradan bunca zaman geçmesine rağmen, ABD, hâlâ elindeki 'kanıt'ları dünya kamuoyuna sunabilmiş değil! F.Almanya'nın haftalık dergilerinden Der Spiegel, polislin elinde olayın Libyalılar tarafından planlandığına dair hiç bir delilin olmadığını yazdı.

Libya'nın bombalanması olayı, ABD'nin uzun zamandan beri Libya'ya karşı izlediği provakasyonların ilki değil. Daha birkaç yıl önce ABD savaş gemileriyle savaş uçakları, Libya karasularını ihlal ettiler, Akdeniz'de iki Libya uçağını düşürdüler.

Emperyalist devletler içinde ekonomik ve askeri olarak en güçlü olan ABD, neden küçük bir ülke olan Libya'ya karşı böylesine saldırgan bir politika izlemekte? Bu politikayı saldırıya kadar götürmekte?

Libya lideri Kaddafi iktidara geldiği ilk günden beri anti-emperyalist politika izlemekte. Ulusal kurtuluş mücadelesi veren halklarla dayanışma göstermekte. Bir taraftan gerici Arap rejimlerine karşı mücadele eden güçlerle dayanışmasını sürdürürken, diğer taraftan da İsrail işgali altındaki topraklarını kurtarmak için mücadele veren Filistin halkı ve örgütleriyle dayanışmada bulunmakta. Tüm bunlardır Reagan yönetimini kırmızı görmüş boğaya çeviren nedenler. Bunun içindir ki, ABD Kaddafi'den kurtulmak istemekte. Tüm bunlar biraraya gelince son Libya saldırısının gerekçeleri daha

açık bir şekilde ortaya çıkıyor. Yoksa Batı Berlin'deki patlamada bir ABD vatandaşının ölmesi değil..

Zaten daha sonraki günlerde ABD Dışişleri Bakanı Schultz, yaptığı açıklamada Libya'nın bombalanmasının asıl nedeninin Kaddafi'ye karşı bir darbeyi kolaylaştırmak ve Kaddafi karşıtı güçleri desteklemek olduğunu açıkladı. Bay Schultz, "secaat arz ederken, sirkatini söylüyor".

Zaten ABD emperyalist güçleri için işgal, saldırı, hükümet devirme, ekonomik ve politik ambargo "doğal" şeyler sayılmakta...

Hatırlanacağı gibi daha birkaç yıl önce ABD askerleri bağımsız bir devlet olan Grenada'yı işgal ettiler. Yine Nikaragua'daki meşru hükümeti devirmek için Kontralara; Angola'da UNITA'ya askeri ve ekonomik destek veren bay Reagan'dan başkası değil.

ABD'nin Libya'ya saldırısı, tüm dünyada büyük bir nefretle kınandı. Olayın hemen ardından sosyalist ülkeler saldırıyı kınadılar. Pravda gazetesi yaptığı yorumda, olayı "barbarca bir devlet terörü" olarak niteledi. Diğer yandan ABD'nin Batılı müttefikleri ülkelerden sesler yükselmeye başladı. Fransa, F.Almanya, İtalya'da ve diğer birçok ülkede yüzbinler sokağa döküldüler. Yine Bağlantısız ülkeler Dışişleri Bakanları Konferansı, ABD'yi kınayan ve Libya'yı destekleyen bir karar aldı.

F.Almanya ve B.Berlin'de yapılan protesto eylemlerine KOMKAR ve bağlı birimleri aktif olarak katıldılar. Ayrıca KOMKAR konuya yönelik bir bildiri çıkardı.

Evren-Özal Çetesinin "Tavrı"

Uluslararası planda saldırıya büyük tepkiler duyulurken, Türkiye'de iktidarı zorla ellerinde tutan Evren-Özal çetesi ise, "ne şiş yansın, ne kebab" misali olayı geçiştirmeye çalıştılar. Bir taraftan ağababası ABD'yi kızdırmaya çaba sarfederken, diğer yandan da milyarlarca yatırımlarının bulunduğu "müslüman ve kardeş" Libya'yı küstürmemeye çalıştılar. Sadece Libya değil, diğer Arap ülke temsilcileri de Türk hükümetinin "tavrı"na beğenmemiş olacaklar ki, 7

Arap ülkesi büyükelçileri devlet bakanı Mesut Yılmaz ile bir görüşme yapma gereğini duydular. Bununla da yetinmeyip, Libya-Türkiye ekonomik işler sorumlusu, Sanayi ve Ticaret Bakanı ile görüştüler. Görüşmelerden sonra, Türk yetkililer utanmadan "elçiler teşekküllerini bildirdiler" deyip, yalan söylerken, Libya Büyükelçisi ise, "teşekkür edecek birşeyin bulunmadığını, çünkü Türkiye'nin bu olayda bir tavırının olmadığı" biçiminde açıklamada bulundu.

Libya'nın bombalanması olayı, Türkiye'de ve Türkiye Kürdistanı'nda geniş halk yığınları tarafından büyük bir tepkiyle karşılandı.

Ancak Rambo Reagan kadar, faşist Türk cuntası ile bilcümle gerici, şoven kesimler de Libya lideri Kaddafi'den rahatsız olmaktadır. Özellikle Kaddafi'nin Kürt halkından, Kürdistan'dan, Kürt ulusunun ulusal kurtuluş mücadelesinden bahsetmesi, bu çevrelerin düşmanlığını kazanmaya yetmişti.

ABD emperyalizmi 2. Dünya Savaşı'ndan sonra "Hür dünyayı savunmak" veya "komünizmden korumak" gibi bahanelerle birçok ülkenin içişlerine karıştı; ilerici hükümetleri devirdi, işgallere girişti. Bunlardan bazıları şöyle:

1947: "Demokratik düzeni kurmak" adı altında ABD deniz piyadeleri Paraguay'a çıkartma yaptılar. Halkçı ayaklanmayı bastırarak, askeri bir diktatörlük kurdular.

1946-49: ABD ve İngiltere Yunanistan'da monarşi güçlerine yardım ederek, ilerici güçlerin iktidarı ele geçirmelerine engel oldular.

1948-53: Gerici hükümete karşı ayaklanan silahlı güçleri bastırmak için 90 bin ABD askeri Filipinler'e girip hükümeti desteklediler.

1950-53: ABD askerleri 350 bin kişilik bir güçle, Kore'de bir saldırı savaşını yürüttüler. (Bilindiği gibi Türkiye'de bu savaşta NATO'nin yanında yer aldı ve daha sonraki yılda NATO'ya alındı).

1958: Akdeniz'de bulunan 6. Filo'nun desteğiyle 14 bin kişilik ABD kara ve deniz gücü Lübnan'a çıkartma yaptılar.

1961: Küba'daki ilerici yönetimi devirmek için ABD, "Domuzlar Körfezi Çıkartması" düzenledi.

1964: İlerici hükümeti devirmek için ABD, İngiltere ve Belçika Kongo'ya askeri birliklerini gönderdiler.

1964: Panama Kanalı'ndaki ABD üslerinin sökülmesini ve Kanal'da Panama'nın egemenliğini isteyen güçlere karşı ABD saldırıya girişti.

1964-73: Vietnam halkına karşı insanlık dışı işgal ve savaşını yürüttü ABD.

1965: ABD askeri birlikleri Dominik Cumhuriyeti'ni işgal ettiler.

1970-75: Kamboçya'daki kukla yönetimi korumak için ABD 7. Filo'su ile kara birlikleri ülkeye girdiler.

1971: Bolivya, Şili ve El Salvador'da demokratik rejimleri devirerek, bunların yerine faşist rejimleri getirtti.

Bundan dolayı burjuva basını birçok kez Kaddafi aleyhine kampanyalar bile açmıştı. İktidar Kaddafi'nin elinden gitmiş olsaydı onlar için ne güzel olurdu.. Libya Orta Doğu'da bir Ürdün gibi, bir Suudi Arabistan gibi olabilirdi o zaman.. Bu hayallerin gerçekleşmesi için Libya Lideri Kaddafi'nin ortadan kaldırılması lazım. Bu noktada ABD ile faşist Türk cuntasının birleştikleri ortada.

ABD emperyalizmi de Türk hükümetinin tutumundan o derece memnun değildi. Daha sonra bir "bombalı Libyalılar" olayı ortaya çıktı; ABD'lerin buldukları yerleri bombalayacakları basına yansıdı. Ve "açılmayan fermuar" yüzünden Türk polisinin onları yakaladığını yazdılar. Bu "bomba" olayının açığa çıkmasından sonra, ABD yönetiminin istemleri gelmeye başladı: "Türkiye'deki Libya Büyükelçisi 'terörist' olduğu için sınır dışı edilmeliymiş", "teröre karşı hassas olan Türkiye'nin bu gibi olaylara hiçbir zaman izin vermeyeceği" vs. vs.

Yüksek yerden emir gelince, burjuva basını da bunu işlemeye başladı. Halklarımızın Libya'ya karşı olan sempatisini kırma yönünde bizzat çaba harcadı.

Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ını NATO'nun bir saldırı rampası haline getiren Evren-Özal çetesi, yarın efendisi ABD'nden gelecek bir talep üzerine - aslında böylesine bir talep formaliteden öteye birşey olmayacaktır. Çünkü, bu üslerin kullanımını daha önce U-2 uçağı örneğinde olduğu gibi ABD kendi başına yapmakta- bu üslerden kalkacak uçakların komşu ülkeleri bombalamasına izin vereceğine hiç şüphe olmasın. Zaten Libya saldırısına katılan F-111 savaş uçakları, saldırıdan bir hafta öncesine kadar İncirlik'ten kalkıp Konya'da atış talimleri yapmışlar.

Libya saldırısı ABD emperyalistlerinin savaş kıskırtıcılığının en son örneği oldu. Bu saldırıyla dünya kamuoyu birkez daha gözleriyle ABD yönetimi için uluslararası hukuk, ulusal egemen-

lik, hak eşitliği, iç işlerine karışmama gibi evrensel ilkelerin hiçbir şey ifade etmediğini gördü. Özetle ABD yönetimi kendi politikasını kabul ettirmek için uluslararası barışı tehlikeye düşürmekten geri durmuyor.

Libya saldırısı ile Kaddafi'yi ortadan kaldıramayan Reagan, bu kez de en büyük 6 emperyalist devlet ve hükümet başkanlarını bir zirve toplantısına çağırıldı. Libya'ya karşı onlardan açık tavr almalarını istedi.

Tokyo zirvesi'nde ABD'nin baskıları sonucu Kanada, İngiltere, F.Almanya, Fransa, İtalya ve Japonya hiçbir gerekçe göstermeden "Libya'nın terörizmin destekçisi olduğu" konusunda görüş birliğine vardılar. Böylelikle 7 emperyalist ülke, Libya'ya karşı ekonomik ambargo uygulayacaklarını açıkladılar. Libya saldırısı kendisine kafi gelmemiş olacak ki, Rambo Reagan, Suriye'yi ve bir ölçüde de İran'ı "terörist"likle suçladı. Gerekliğinde aynı yöntemin bu ülkelerde de uygulanacağından dem vurdu.

Çernobil'deki Kaza Tüm İnsanlığı Uyarıyor

ATOM SİLAHLARI YOKEDİLMELİDİR!

Çernobil Atom Santrali'nde 26 Nisan günü büyük bir kaza meydana geldi. 4 reaktörden biri, kazaya neden olan kimyasal patlama sonucu tamamen tahrip oldu. Dışarıya sızan radyasyon sonucu değişik derecelerde yaralanan 229 kişiden 19'unun öldüğü bildiriliyor. Santralin yakın çevresindeki yerleşim alanları boşaltıldı. Sovyet yetkilileri, kaza nedeninin henüz bilinmediğini, ancak tehlikenin atlattığını; kontrol altına alındığını, dışarıya sızan radyasyonun, santralin yakın çevresi dışındaki insanlar için (özellikle Sovyetler Birliği'ne komşu ülkeler için) tehlike oluşturmadığını bildirdiler.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri Gorbaçev, 14 Mayıs günü televizyonda halka hitaben yaptığı konuşmada, ilk kez böylesi bir tehlikeli gelişmeyle karşı karşıya olduklarına; tehlikenin zararsız hale getirilmesi için tüm olanakları seferber ettiklerine, dikkati çekti. Gorbaçev konuşmasında bazı NATO ülkelerinin, özellikle ABD'nin kazayı istismar ettiklerine, anti-sovyetik bir kampanyaya malzeme yaptıklarına değinerek, Sovyetlerin kazaya ilişkin tavrını şu sözlerle dile getirdi: 'Biz bu trajediyi, nükleer çağın yeni bir politik düşüncüyü, yeni bir politikayı gerektirdiğine dair bir sinyal, korkunç bir uyarı olarak anlıyoruz.'

ABD ve F. Almanya bu kazayı anti-sovyetik bir kampanyaya dönüştürmek için hayli çaba sarfettiler. Adeta daha

fazla insanın ölmesini istediler. Çelişkili, abartmalı ve yalan haberlerle kamuoyunu yanıltmaya çalıştılar. "Binlerce ölü", "Kiev, ölü bir şehir", "Ukrayna toprağı tamamen zehirlendi", "Polonya ve Romanya Varşova Pakti'nden ayrıldılar" ve benzeri bir dizi yalan haberler piyasaya sürüldü. Yine radyasyon oranına ilişkin verdikleri abartmalı ve çelişkili açıklamalarla da panik yarattılar.

Ancak pekçok zaman mevcut radyasyonun tehlike oluşturmadığını, hatta atom denemeleri sonucu dışarıya sızan radyasyon oranından daha düşük olduğunu açıkladılar.

Batı'nın gerici, çevreleri, Sovyetlerin kazaya ilişkin zamanında ve yeterli bilgi vermediği yalanını sık sık tekrarlayıp durdular. Halbuki Sovyetler kazadan iki gün sonra halkı ve komşu ülkeleri eldeki bilgiler ışığında haberdar ettiler. Böylesi bir kazanın nedenleri ve tüm sonuçları hakkında kısa sürede bilgi elde etmenin güçlükleri biliniyor. Örneğin, ABD yönetimi, 1979'da Harrisburg yakınlarındaki atom santralinde meydana gelen kazaya ilişkin olarak ancak 10 gün sonra Amerikan senatosunu ve aylarca sonra da kamuoyunu bilgilendirmişti. Ve kaza sonucu 200 bin kişinin kazaya yakın yörelerden göç ettiği de bilinmektedir. Yine ABD'nin 10 Nisan 1986 günü Nevada da yaptığı yeraltı atom denemesinde meydana gelen bir hatayı ve bunun radyasyon sızmasına yol açtığını kamuoyu ancak bir ay sonra öğrenebilirdi.

Bu iki örnek ve sadece 1980 yılında ABD'deki atom enerji santrallerinde 3804 kazanın meydana gelmiş olması, ABD'nin başkalarını bu konuda suçlamasının ne denli haksız ve saçma olduğunu ortaya koyuyor.

Atom enerjisinin barışçıl amaçlarla kullanılmasının rizikoları atom silahlarının oluşturduğu tehlike yanında çok küçük kalıyor. Çernobil'deki kazaya ilişkin büyük gürültü koparanların, atom silahlarının yok edilmesi ve atom denemelerinin durdurulması konusundaki Sovyet önerilerini red etmeleri, onların başlattığı anti-sovyetik kampanyanın ardındaki gerçeği açığa vuruyor. Onlar bu kampanya ile Sovyetler Birliği'nin atom silahlarının yok edilmesi, atom denemelerinin durdurulması için yapmış olduğu önerilerin dünya kamuoyunda yarattığı olumlu havayı bozmayı amaçlıyorlar.

Gorbaçev, Çernobil'deki kazaya ilişkin konuşmasında yeni önerilerde ileri sürdü. Atom enerjisinin barışçıl amaçlarla kullanılması için uluslararası işbirliğinin artırılması ve bu amaçla Viyana'da bir konferansın yapılmasını öneren Gorbaçev, ayrıca Reagan ile Avrupa'nın herhangi bir kentinde veya Hiroşima'da atom denemelerinin durdurulması konusunu görüşümeye hazır olduğunu belirtti.

Çernobil, tüm insanlığı uyarıyor; atom silahlarının yok edilmesinin ne denli acil bir görev olduğunu hatırlatıyor.

Atom enerjisinin barışçıl amaçlarla kullanılmasından doğan rizikoları en aza indirmek veya alternatif enerji kaynaklarını geliştirmek, atom silahlarının yok edilmesine, bu uğurda harcanan milyarların, seferber edilen teknik ve bilimsel olanakların, bu alanlara yöneltilmesine bağlıdır. Sorunun düğümü burada yatıyor.

Kürdistan'da Deprem

AÇLIK, YOKSULLUK, SÜRGÜN..

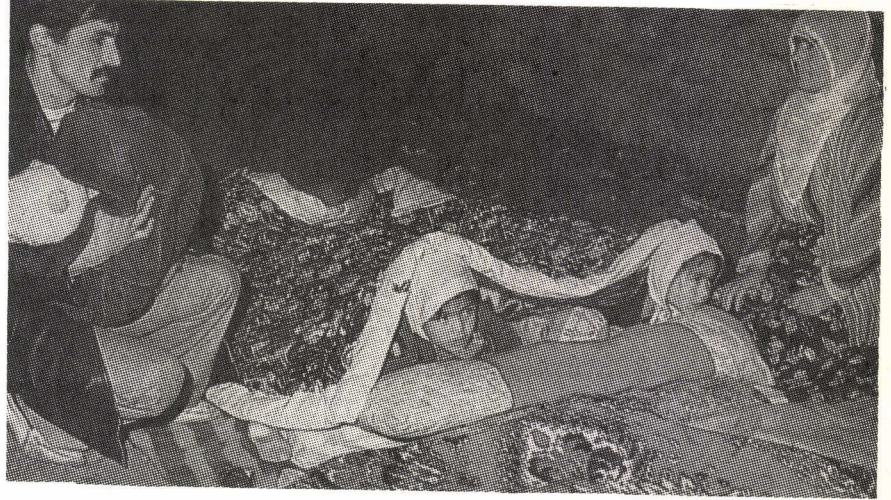
Kürdistan'ın Malatya, Adıyaman ve Maraş illerinin bazı ilçeleri ve köylerinde 5 Mayıs günü 5,8 ölçeğinde bir deprem oldu. Depremde 1000 dolayında ev yıkılırken, binlerce ev de hasar gördü. Oturulmaz hale geldi. Onbinlerce insan depremden çeşitli düzeylerde zarar gördüler. Depremde ölenlerin büyük çoğunluğunu çocuklar oluşturuyor.

Bu arada Doğanşehir yakınlarında bulunan Sürgü Barajı'nın da depremden hasar gördüğü, sette çatlakların meydana geldiği, bundan dolayı yöredeki birçok köyün boşaltıldığı bildiriliyor.

Olayın hemen ardından yetkililer, "yaraların sarılacağını", "deprem bölgesine yardımların gönderildiğini" vs. türünden klişeleşmiş sözleri tekrarlayıp durdular. Halbuki depremin üzerinden günler geçmesine rağmen, "yetkililer" in sözünü ettikleri "yardımlar" ın hâlâ yerlerine ulaşmadığı basına yansdı. Milliyet Gazetesi muhabirlerine şunları söylüyor bir köylü: "Aradan bu kadar zaman geçmesine rağmen hâlâ yardım gelmedi. Kızılay, bize sadece ekmeğe dağıttı. Köye gelen Kızılay ekibleri, 'nasıl olsa bu battaniyeleri geri alacağız' diyerek, balyayı açmadılar". Bu sözler, Özal ve tayfasının gerçek yüzünü ortaya koyuyor.

Birçok köyde ise yiyecek sıkıntısının başgösterdiği, insanların bir ekmeğe için dayak yedikleri, bir çadır almak için günlerce bekledikleri; hatta Hudut Köyü muhtarının çadır almak için gittiği Doğanşehir'de jandarmalar tarafından dövülerek kolunun kırıldığı gazetelere yansdı. Kürdistan'da halkımıza yaşamı çekilmez yapan Evren-Özal çetesi, mağdur durumda olanlara yaptıklarıyla bir kez daha hayatı zehir ediyorlar.

Dünyanın her yerinde doğal afetler meydana gelebilir. Bazı doğal afetler yaşadığımız çağda, gelişmiş bilimsel teknolojik aletlerle daha önceden tespit edilebiliyor. Alınacak tedbirlerle bu tür afetlerin önüne geçmek mümkün. Örneğin dünyanın birçok ülkesinde depremlere karşı dayanıklı konutlar yapılarak, doğabilecek zarar en aza indiriliyor. Ama ülkemiz Kürdistan'da yıllardan beridir bu yönde en ufak bir adım bile atılmıyış değil. Erzincan, Van, Bingöl, Erzurum, Van... Yıllardan beri Kürt halkı buralarda meydana gelen depremlerde ölümü, acıyı, sürgünü, perişanlığı yaşadı; hâlâ da yaşıyor... Kürdistan'da insanlarımız hâlâ kerpiçten evlerde oturuyor. Özellikle köylerde okul ve karakol, varsa sağlık ocağı dışında betondan binaya rastlamak mümkün değil. Böyle olunca da, en ufak bir sarsıntıda bu "ev"lerin yıkılması kaçınılmaz oluyor. Yıllardan beri

"Doğu'yu kalkındırma" sözcüğünü ağızlarından düşürmeyen sömürgeci yönetimler, Kürdistan'da yol, fabrika yapımından ziyade askeri kışlalar, karakollar, hapishaneler inşaa ettiler. Ülkemizin yeraltı ve yerüstü zenginliklerini talan eden sömürgeciler, sıra yatırım yapmaya gelince, sus pus oluyorlar. Kürdistan'da elde edilen elektrik ile Batı'nın kent ve köyleri aydınlatılırken Kürdistan'ın binlerce köyü elektriği görmüş bile değil...

Bu depremden de geçmişte yaşanan olaylar aynen yaşanacak. Yurt içinden

ve dışından gelen yardımların büyük bir kısmı halkın eline ulaşmadan, omuz kalabalık generaller, subaylar, müteahhitler, ağalar tarafından yüksek fiyatlarla karaborsada satılacak. Ve her depremden sonra yerden biter gibi biten "Deprem milyonerleri" bu kez de piyasaya dolacaklar. Halkımızın sırtından milyonlar vuracaklar.

Kürt halkı, sömürgeci güçlerin ve onların ağababaları emperyalistlerin ülkemiz ve halkımıza karşı yaptıklarını unutmuyacaktır. Gün gelecek bu yaptıklarının hesabını onlardan soracaktır.

Türk-İş Yönetiminin Bir İhaneti Daha "BÖLÜCÜLÜK" ÜSTÜNE RAPOR

Türk-İş yönetimi, işçilere ihanetin, patronlara ve faşist devlete uşaklığın yeni bir örneğini verdi. Federal Almanya ve diğer Avrupa ülkelerindeki Kürdistanlı ve Türkiyeli işçi örgütleriyle ilgili, MİT işi bir rapor hazırladı.

Türk-İş'in teşkilatlanma Genel Sekreteri Orhan Balaban ve Genel Mali Sekreter Ömer Ergün tarafından hazırlanan raporda başta F.Almanya olmak üzere, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde Kürdistanlı ve Türkiyeli işçilerin haklarını ve çıkarlarını savunan demokratik kitle örgütlerine çamur atılıyor. Bu örgütler, aynen faşist rejimin ağzıyla "bölcülük" yapmakla suçlanıyor. Raporda şöyle deniyor:

'Çeşitli kavram kargaşasından yararlanan bu grupların Almanya'daki çeşitli kitle örgütlerinden, bazı siyasi parti ve hükümet yetkililerinden, hatta dini örgütlerden de destek almaları, bu kişileri Türk işçilerinin sözcüsü durumuna getirmiştir.'

Daha sonra da bu örgütlerle mücadelenin "bir devlet işi" olduğu dile getiriliyor ve bunun için Türk-İş'e destek olunması isteniyor.. Türk-İş, yakında bir "Batı Avrupa Temsilciliği"

açmayı düşünüyor. Acaba "hür sendikacılık ilkeleriyle bağdaşan bir yardımlaşma" nasıl olabilmis?. Bu konuda "hükümetle temasa geçilmesi" öneriliyor..

Böylesi bir rapor, faşist rejimin, Kürdistanlı ve Türkiyeli işçilerin Avrupa'daki demokratik kitle örgütlerine bakışına veya onlara karşı tutumuna yeni birşey getirmeyecek. Bu türden yüzlerce rapor rejimin polisi, elçisi, konsolosu tarafından zaten verilmekte. Faşist rejim bu örgütlere zaten düşman. Ancak o, Türk-İş yönetiminin işçi düşmanı yüzünü, işbirlikçiliğini, ihanetini bir kez daha sergilediği için önemlidir.

Türk-İş yönetimi, bu raporla bir kez daha efendilerine, faşist rejime ve patronlara yalvarıyor. "Solcularla, bölcülerle" mücadele için benim yardıma ihtiyac var," "bana yolu açın!" diyor.

Raporda, Türkiye'deki "demokratik düzenlemelerin yeterli olmadığı" söyleniyor ve hemen ekleniyor: "Bu ortamda mevcut rejimi savunmakta güçlüklerle karşılaşılması kaçınılmazdır ..

(Devamı 15. sayfada)

YALANCININ MUMU...

Geçtiğimiz ay Dünya Bankası'nın 107 borçlu ülkeyi kapsayan "Kalkınma ve Dış Borç Ödemeleri" başlıklı raporu yayımlandı. Raporda, Türkiye'nin 1979 yılından sonra dolar olarak geliri en fazla gerileyen ülkeler arasında olduğuna yer veriliyor. Raporda 1979 yılında 70,8 milyar dolara kadar yükselen Gayri Safi Milli Hasıla (GSMH)'nin, 24 Ocak 1980'den itibaren hızlı bir gerilemeye uğradı, 1985 yılı sonunda ise 50,1 milyar dolara kadar düştüğü belirtiliyor. Yani 5 yıl içinde ulusal gelirden yüzde 30'luk bir gerileme var. Bu gerileme sonucunda kişi başına ulusal gelir de 1970 dolara kadar düşüyor. Raporun başka bir yerinde ise, Türkiye'nin de içinde bulunduğu 31 ülkede sürekli bir yoksullaşmanın gözlemlendiği, bunda Türkiye'nin 5. sırayı aldığı da belirtiliyor.

Bu 5 yıllık süre içinde ulusal gelirden böylesine bir düşüş gözlenirken, IMF ve Dünya Bankası gibi uluslararası mali kuruluşlara olan dış borçlarda da büyük bir artış görülüyor. Örneğin ulusal gelirin 70,8 milyar dolar olduğu 1979 yılında, dış borç miktarı 13 milyar dolar iken, bu rakam 1985 yılında 25 milyarı buluyor. Yani borçlar ikiye katlanırken, ulusal gelirden düşüyor.

12 Eylül 1980'den itibaren yükselen borçların seyri şöyle:

Yıllar	Toplam Dış Borç
1981	16 milyar 861 milyon dolar
1982	17 milyar 619 milyon dolar
1983	18 milyar 385 milyon dolar
1984	21 milyar 288 milyon dolar
1985	25 milyar 012 milyon dolar

Bu, sadece ana para olarak borç miktarı. Buna bir de faizleri eklersek, dış borç miktarı 30 milyar doları aşılıyor. Böylelikle Türkiye'nin ulusal gelirin 3/5'i dış borçlara gidiyor.

Belirtilen süre içinde borç ve faizleri olarak toplam 14 milyar dolar ödemiş Türkiye. Peki ne oluyor da bu kadar ödemeye rağmen, dış borçlar giderek azalacağına çoğalıyor?

"Ülkeyi bataktan kurtarmak, enflasyonu aşağı çekmek, dış itibarımızı yükseltmek" vs. sözleriyle iktidarı gaspeden generaller ve onların kuklası palyaço Özal iktidarının söylediklerinin yalan olduğu artık daha geniş kesimler tarafından görülüyor. 3-5 yıl içinde her şeyin güllük-gülüstanlık içinde olacağını, kemerlerin sıkılmayacağını söyleyenler bu gün gelinen noktada sıkışmış durumdadır. Türkiye ve T. Kürdistanı'nda yoksulluk, işsizlik, fuhuş öyle bir noktaya gelmiş ki, artık burjuvazinin temsilcileri bile bu durumun kendileri açısından doğuracağı sonuçları görebiliyorlar.

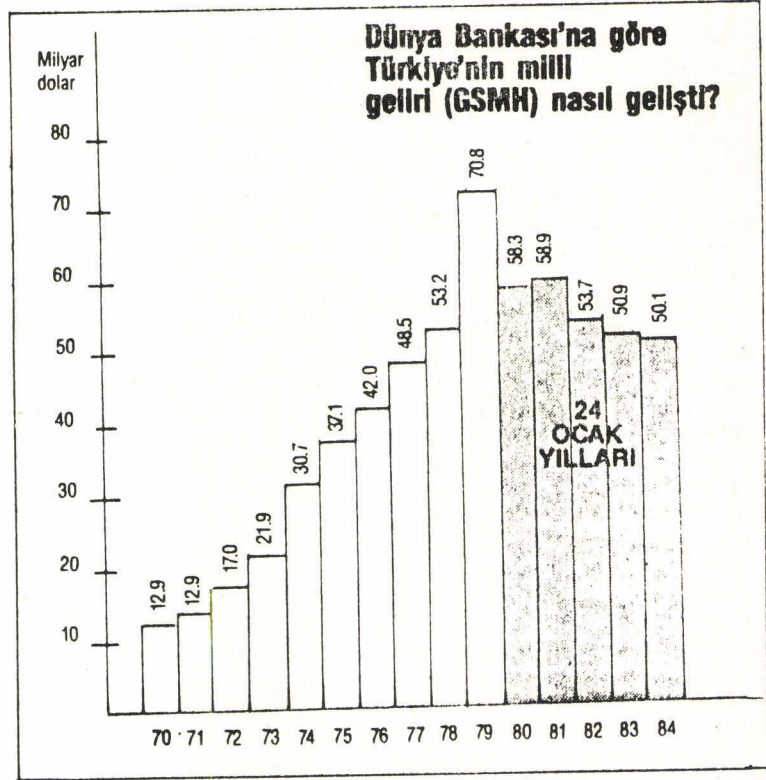
ANAP milletvekili Nabi Sabuncu,

Meclis'te yaptığı konuşmada, "televizyonda fırın reklamları gösterildiğinde mis gibi kızartılmış etler gösteriliyor. Bol bol çikolata reklamı yapılıyor. Bunları alamayacak fakir fukara vatandaşlar da düşünülerek reklamlar biraz kamufle edilmeli" deme yüzüzlüğünü gösteriyor. Sayın Bay "milletvekili"nin söyledikleri aslında doğru! Yoksulluğun kol gezdiği, işsizliğin yüzde 20'lerde dolaştığı bir ülkede, ne diye televizyonda böylesine "Tehlikeli" şeyler gösteriliyor? Yoksa bu tür şeylere hasret kalmış insanlara onu elde etmeleri için bir mesaj mı verilmek isteniyor? Bu reklam programları "ideolojik amaçlarla mı hazırlanıyor?" "Bölücülerin solcuların" işi olmasın tüm bunlar? Temsil ettikleri sınıfın ahlakına uygun olarak, sabah akşam birkaç milyon karşılığı parti değiştiren bu baylar, yeri geldiğinde de utanma-

ücretle çalışan bir işçi, dar gelirli bir memur değil.

Diğer taraftan Türk Lirası'nın her geçen gün değer yitirmesi karşısında, hızlı bir şekilde TL'den kaçış var. Artık birçok şey dolar karşılığında işlem görüyor. TL yerine ABD doları piyasada boy gösteriyor. Örneğin ev kiralari, bazı işyerlerinde maaşlar, turizm, büyük kitapçılardaki satışlar... Aslında Türk devleti TL'yi tedavülden kaldırmalıdır. Nasıl olsa efendilerinin hazırda basılı paraları var ve onlar her yerde işlem görüyor. Böylelikle TL basımı için harcanan kağıttan, boyadan, işçilikten tasarruf edilmiş olunur!..

Bütün bunlar Evren-Özal rejiminin son 6 yılda bir avuç holding hesabına süngülerin gölgesinde yürüttükleri ve milyonlarca işçi ve emekçinin yaşamını zehir eden; onlara açlık, yoksulluk, çileden başka bir şey vermeyen ekono-

dan "fakir-fukara" edebiyatı yapmaktan da geri kalmıyorlar.

Çikolatanın tadının ne menem bir şey olduğunu bilmeyen, sadece ismini duymuş olan işçi ve emekçiler, Evren-Özal rejimi altında zaten etin de tadını unuttular. Çoğu dar gelirli aileler ayda bir kez dahi et yüzü görmemekteler. Ama öte yandan Bay Özal vitrinlerin dolu olduğunu, her isteyen istediğini alabileceğini utanmadan söylüyor televizyondaki "icraatın icolun" programında. Kimin için dolu bu vitrinler? Kimler alabiliyor Avrupa'dan gelmiş peynirleri, salamları? Herhalde asgari

mik politikanın sonucudur. Bundan dolayıdır ki, faşist Evren-Özal çetesi Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nı bir baştan bir başa zindana çevirdiler. İşçi ve emekçilerin sofrasına göz diktiler. Sendikaları, partileri, demokratik yığın örgütlerini kapattılar. Demokrasiyi ortadan kaldırdılar. Tüm demokrasi güçlerine baskı-zulüm, kan getirdiler. Ama bu süre içinde onlar da kurdukları rejimin sürekli olmadığını; her geçen gün çürüdüğünü görüyorlar. Türkiye işçi sınıfı ve emekçi Kürt halkı tüm yaptıklarının hesabını Evren-Özal çetesinden bir bir soracaktır.

"ALIKARI BO RADYO DENGÊ KURDISTAN" DOM DIKE

"... Komçivina KOMKAR, zordestiya netewî, şerê hemberê gelê Kurd protesto dike û biryar digre ku têkoşîna gelê Kurd ve piştgiriya xwe hin ji xurt bike".

Ev biryara di Komçivina KOMKAR ya 7'an da hatiye girtin.

Bê pesn em dîkarin bêjin, KOMKAR, ji destpêka şerê Kurdistanê Îranê heya roja îro, piştgiriya xurt ji gelê me ye Kurdistanê Îran ra kir. KOMKAR deng û behsên Kurdistan û kîrî-nên rejîma kevneperest ya Xumeynî -wek qetliam û bombakirina gund û bajarên Kurdistan- ji gelên cihanê ra eşkere kir. Hêzên pêşverû ya navnetewî bî têkoşîna gelê Kurdistanê Îranê agahdar kir.

Dî par havînê da delegasyonêk ji Partiya Keskan a Elmanya Federal çûne Kurdistanê Îran û rewşa Kurdistan bî çavên xwe ditin. Bûn mewanên

gelê Kurd. Dema ku wegeriyane Elmanya Federal, kampanyek bî navê "Alikari Bo Radyo Dengê Kurdistan" vekirin. Derheqê kampanyayê bî zîmanê Elmani belavokek derxistin, bangî hemû mirovatîyê kirin, ku bî gelê Kurdistanê Îranê ve piştgiriya xwe nişan bidin.

KOMKAR ji bî vê kampanyayê ve piştgiriya xwe nişan da. Bî du zmanan -Tirkî û Elmani- belavokek derxist û hemû endam û dostên xwe ra, hêz û kesên welatparêz ra rêkir. Jî wan daxwaz kir ku ew ji tevi vê kampanyê bî-bîn. Piştgiriya xwe bî gelê me ra bikin.

Her usa KOMKAR Fransa jî, bî zîmanê Fransîzî û Tirkî belavok derxist û jî hemû rêxistinên û kesên dêmokrat xwest ku bî çalaki dî vê kampanyê da beşdar bibin. Lî Avustralia jî hin Kurdên welatperwer û hindek mebûs bî hev re "Komita Alikariyê Bo Dengê

Kurdistan" pêkanin. Her weha lî Yewnanistan, Holland, Danimarka û Swîsre (Îsvîçre) jî heval û hogiran bî çalaki dî vê kari da beşdar bûn. Alikari berhev kirin.

KOMKAR, di şevên biranina Mameste Cigerxwin, ku par lî du bajarê Elmanya Federal pêkani bû, û şevên Newrozê da alikari komkir.

Heya niha diravê ku jî aliyê KOMKAR ve hatiye berhev kirin, usa ne:

Merkeza KOMKAR û rêxistinên wi:

2.425 DM
Dî şevên biranina Cigerxwin: 853 DM
Dî newrozê da : 2.768 DM
Sefaretxana Afganistan lî Fransa:

500 Frank
Dostên Riya Azadî û pîr kesên welatparêz lî Swîsra : 1011 DM
KOMKAR-Fransa 3.100 Frank

Kesên ku dixwazin alikariya kampanyê bikin, dîkarin alikariya xwe lî ser kontoya jêrin rêbikin:

Sparkasse Bonn (BLZ 380 500 00)
Konto Nr. 119013, 811
Jurgen Reent, Stichwort:
"STIMME KURDISTANS"

Hevpeyivîna bî JÜRGEN REENTS ra

Dî hejmara 82-83 an ya Dengê KOMKAR da hevpeyivînek bî mebûsê Keskan Jurgen Reent ra hatibû kirin û ew bî zîmanê Tirkî hat weşandin. Ev hevpeyivîna dema ku Jurgen Reents ji Kurdistanê Îranê vegeyriya hate çêkirin. Jurgen Reents di hevpeyivîna da dur û dirêj ser rewşa gelê Kurd, rewşa pêşmergan, şerê navbeyna hêzên Xumeynî û pêşmergan dîsekin. Me beşek ji vê hevpeyivîna vege- rande zîmanê Kurdî, ku eleqa wi bî kampanyayê ve heye, dîweşinin.

S. ARDIL: Kurdistanê Îran dî bî kontrola leşkeran dan e? Lî Kurdistan şer heye? PDK-î dî vê hal û mercan da xebata propaganda û ajîtê çawa bî rê va dibe? Gel çawa jî bûyêran agahdar dibe?

J. REENTS: Bê guman, dî şertên îroyînî da eşkere xebat pîr dijwar e û kê m e. Dema ku mîntîqa azadkîrî dî destê Partiyê bû, rewş cuda bû. Lê disa jî jî bo agahtarkirina gel, parti rê û olaxên muxtelîf bî kar tîne: belavokan an jî rojnaman belavdike.

Dî vê xebatê da çiyê Radyoya Dengê Kurdistan gelek girîng e. Dengê Kurdistan dî bîngehekê hinnebûyî da kar pêktine û endamêk polit buro ya PDK-î berpîrsiyarê vê karê ye.

Dengê Kurdistan lî rojê da sê car -carek berê nivro, bî zîmanê Kurdî û saetek, du car jî piştî nivro niv saet bî zîmanê Farisî û saetek jî bî zîmanê Kurdî- bernaman belav dike. Radyo jî aliyê gelê Kurd ve bî eleqeyek mezîna tê guhdar kirin. Radyo pîr caran hatiye bomba kirin. Jî ber vê yekê, çend caran çiyê radyoyê hatiye guhartin. Lê disa jî bê navbeyn heya îro karê

xwe meşandiye. Fîristendeyê radyo (cîhaza ku deng û behs bî wê tê belav kirin) bê hêz e û dewleta Îran parazîtan dixê ser weşanên Dengê Kurdistan. Jî ber vê yekê lî hemû çiyên Kurdistanê dengê radyoyê nayê bihistin.

S. ARDIL: Çima we bî navê "Alikari Bo Dengê Kurdistan" kampanyek vekir? Dîkari xwendevanên me derheqa vê kampanyê agahdar biki?

J. REENTS : Jî ber hindek sedeman, ku min lî jor behsa wan kir, PDK-î, jî bo radyoyê hin xurt jî me alikari xwest. Me jî xwesteka Partiyê rast dit.

Lê jî ber hindek asteng, kampanya dî demekê kurt da nikare bîhîje armanca xwe. Ger em nîmûnek bidin: Şerê ku jî sala 1979 an vir da hember gelê Kurd tê ajotin, pîr mîxabin bî tevayî nehatiye nasin. Dan û stendîmên ticarî ya Elmanya Federal bî rejîma Xumey-

ni va, û piştgiriya hukma Xumeynî ya xwînrijand ve û hwd. Ewana tesîrek ne baş dikin ser kampanyayê.

Lê disa jî bo kampanya alikari tê kirin. Dî gel Partiya Keskan, gelek kesên bî nav û deng, dêmokrat, çend roj berê piştewaniya xwe nişan dan û banga kampanyayê imza kirin. Wek nîviskar Walter JENS, nîviskar û rojnamevan Peter V. CHOTWEITZ, dengbêj û hozan Peggy PARNAS jî wan yekan in.

Jî hemûyan grîngtir ew e ku, KOMKAR piştewaniya xwe bî kampanyayê ve nişan kir û alikari dike.

Ev hevpeyivîna bî Jurgen Reents ra, ku dî hejmara Dengê KOMKAR 82-83 an da hatibû weşandin, kovara Kurdistan (Organa Komita Merkezi a Partî Dêmokrat Kurdistanê Îrana) şîmara 1:3 da bî zîmanê Farisî hate weşandin.

100 SALIYA ROJA BI QEDR: 1 GULAN

Îsal pêra 100 saliya roja bî qedr û qîmet 1 Gulan tije dibe. Nêzîkî dawîya qurna 19. an, lî Amêriqa navbeyna burjuwan û karkeran da têkoşîneke xurt destpêkîr. Pîr caran lî ser kêmkîrîna saetên kar û başkîrîna şertên kar şer derket. Sermiyandaran bî polêz û cendirmên xwe ve êriş anin ser karkeran; bî sedan karker hatin kuştin. Ev têkoşîna roj bî roj tuj bû, gihîste sala 1886 an.

Dî sala 1886 an da, bo destxistina 8 saet kar, karkeran bîyar girtin ku tevayî kar berdî û roja 1 Gulanê biçin grevê.

1'ê Gulanê pîr bajarên Amêriki, wek New York, Şikago, Filadelfiya, karker daketin soqaqan; kar berdî, grev pêkanin. Lî bajarê Şikago burjuwazi bî destê polêzan êriş anî ser karkerên lî grevê; 6 karker hatin kuştin, bî dehan jî hatin bîrindar kirin. Çend roj şunve jî 4'ê Gulanê disa polêzan provakasyonêk pêk anin, bombe avêtin civîna karkeran. Burjuwazi berpirsiyariya vê bûyêrî ango karker nişan dan û 8 pêşengên karkeran bî destê polêzan hatin girtin. Wana derxistin ber mehkemên burjuwan. Jî bo 7 kesan bîyara darxistinê, bo kesek jî 15 sal ceza xwest mehkeme. Dawîya mehkemê jî karkerên pêşeng Spies axiftina xwe da usa got: "Ez mîmessilê çineki me û hemberî mîmessilên çineki dîne diaxîfîm".

Hin beriya destpêka mehkeme, bîyar hatibû dayin. Sermiyandaran dîxwestin ku pêşîya tevgera çîna karkeran bigrî, bo ku 8 saet karê rojane dîhat ajotin.

Hemû karkerên cihanê bî karkerên Şikago ve piştgirtîya navnetewî nişan dan. Lî Fransa, Russia, Îspanya, Îtalia, Holland 600 hezarî bêtir karker kar berdî greva piştgirtîyê pêk anin. Lê mîxabî, hemû kar û xebata navnetewî nekarî bîyara mehkemê bîde sekinandin û pêşîya darxistina 4 karkeran bigre.

Tekoşîna bo pêkanîna karê 8 saet a rojane, lî seranserî cihanê da deng da. Federasyona Kar a Amêriqi bîyar girt, ku hersal dî yekê Gulanê da bo 8 saet karê rojane grev pêk bine. Enternasyonala Duwemin, sala 1890 an da bîyar girt û piştgirtîya xwe bî karkeran ve nişan da. Disa Enternasyonala Duwemin sala 1891 da Kongre xwe ya duduyan da bîyar girt, ku hersal yekê Gulanê karker ev roj pîroz bikin. Û ev roj jî sala pêva lî seranserî cihanê da roja "Yekîti, alikarî, dostî" hat binavkirin. Karker her sal 1'ê Gulanê da bî ala sor ve derdîkevîni soqaqan, ev roja bî qedr û qîmet şêveyekî şoresgerî pîroz dikin.

1 Gulan lî Tirkîyê û Kurdîstana Tirkîyê

Diroka pîrozkirîna yekê Gulanê lî Tirkîyê pîr kevî e. Hin beriya ilankirîna idara cumhuri lî Tirkîyê pîr bajaran da karkeran 1 Gulan pîroz kirin. Dî sala 1925 an da dema ku, hukma şovîni êriş anî ser gelê Kurd, usa jî pêşî lî pîrozkirîna 1'ê Gulanê qedexekir. Jî vê rojê pêve 50 salan karkerên Tirkîyê nekarîni bî eşkere 1'ê Gulanê pîroz bikin. Û yekê Gulanê bî destê sermiyandaran ango "cejna bîharê" hat bî navkirin.

Sala 1970 an şunve roj bî roj hêzên demokrasixwaz karên xwe xurt dikirin, pêşta dîcûn. Dî sala 1976 an bî pêşengîya DİSK (Konfederasyona Sendikayên Karkerên Şoresger) karkerên Tirk û Kurd, bî sed hezaran ve derketin meydana şer; hebûna xwa nişanê dost û dijminên xwe kirin. Yek Gulan bî şeweyekê şoresgerî pîroz kirin. Tîrs û xof xistin dilê dijmin. Dî sala 1977 an burjuwaziya Tirk û imperyalîzm, bî polêz, cendirmê, MÎT û hwd. êriş anin ser civîna pîrozkirîna Yekê Gulanê lî Stenbûlê. 37 kes hatin kuştin, bî sedan bîrindar bûn. Lê belê wan bî fêl û bî kuştinan jî nekarîni pêşîya têkoşîna karkerên Tirkîyê û Kurdîstana Tirkîyê bigrî. Dî sala 1978 an da carek dî, hember pîr derewên burjuwazi û rojnâmên wan, hêzên pêşverû derketin meydana 1'ê Gulanê. Bî ala sor ve, bî şîarên rengîn ve 500 hezarî bêtir karker, ronakbîr, xwendekar, kedkar ên Kurd û Tirk bî hevra Yekê Gulanê pîroz kirin.

Tevgera çîna karkerên Tirkîyê û tevgera rîzgarîxwaza gelê Kurd, roj bî roj xurt dibû; nav gel da bîngê digirt. Ev jî tîrs û xof xiste dilê burjuwaziya Tirk û şîrikên wî. Ber vê yekê dî sala 1979 an da hukma paşverû "Îdara Orfî" lî pîr bajarên Kurdîstanê û çend bajarên mezîni a Tirkîyê ilan krî. Cîvîni, xwepêşandan û hwd. qedexa kirin. Jî van yek jî pîrozkirîna Yekê Gulanê bû.

Hêzên pêşverû a Kurdîstan sala 1979 da lî bajarê Bitlisê bî hev re Yekê Gulanê pîroz kirin. Hezaran karker, cotkar, xwendekar, ronakbîr yek deng dijî hukma kolonyalî û paşverû dengên xwe bilind kirin. Têror a lî ser gelê Kurd lanet kirin. Bo neteweyê Kurd azadî xwestin. Ev cara yekem bû, ku lî Kurdîstana Tirkîyê Yekê Gulanê, dîhat pîroz kirin.

Lî Tirkîyê û Kurdîstana Tirkîyê iro jî gelên Kurd û Tirk nîkarîni bî serbestî Yekê Gulanê pîroz bikin. Ev jî sala 1980 an heyani roja iro usa ye. Ango "Îdara Orfî" pîr bajarên Kurdîstan an jî Tirkîyê her çîqas hatîyê rakirin jî, hin têror, eşkence, wek berê dajo. Tevgera rîzgarîxwaza neteweyê Kurd û tevgera çîna karkerên Tirkîyê tîrsek (Dûmahîk rûpel 15'da)

Dersên Zmanê Kurdi

40

(Destpêk ji hêjmara berê)

Emrê ilahi	: Kutsal emir, ilahi emir	Xweş	: İyi, hoş
Jin ji xwe ra anin	: Evlenmek	Din	: Deli
Teda	: Zulüm, teda	Qirêj	: Kirli
Ked	: Emek	Xirabi	: Kötülük
Kedxwari	: Sömürü	Hejmar	: Sayı
Diji yeki derketin	: Birine karşı çıkmak	Vir û derew	: Yalan
Xewn	: Rüya	Şeytani	: Şeytanlık
Nexweş	: Hasta	Xapandin	: Aldatmak
		Dawi	: Son
		Derewin	: Yalancı
		Tızrûg	: Sülük
		Qirni	: Kene
		Zewicin	: Evlenmek

Rûniştin : Oturmak
dan rûniştandin : Oturtmak

Mêvan li ser kursi rûniştin.

Xwediyê malê mêvan li ser kursi dan rûniştandin.

Xwendin - dan xwendin

Elo dixwine
Bavê Elo ew da xwendin.

Bawer kirin - baweri pê anin

Xelil merivek teral e, bawer nakim ku xwe ra kareki bibine.

- Tu bawer diki, em ji rojeki wê bighên azadiyê?

- Belê, min baweriya xwe bi şoreşê aniye; rojeki şoreş wê çêbibe û emê azadbim.

Gundiyan baweriya xwe bi şêx danin; ji ber ku Şêx ew xapandi bûn.

Serrast kirin

Gundi xebitin û ji şêx ra baxçeyek serrast kirin.

Dî Oktobra mezin da, sala 1917 li Rusya, karker û gundiyan sazûmana kewna û zordest hilweşandin û sazûmana xebatkaran serrast kirin.

Bî dil û can

Dersdar ji zarokan ra digot:

- Zarno, bi dersa xwe mijûl bibim, bi dil û can bixebitin; zanin we ji tariyê xilas dîke.

Lî welatên sosyalist karker û gundi bi dil û can dixebitin. Jî ber ku pavlike ji yê wan in, zevi ji. Lî wir patron û axa ne mane.

Jin ji xwe ra anin

Elo isal havini zewici. Elo jinek ji xwe ra ani.

Dawi anin

Me sibê da dest pê kir û heya êvari dawiya kar ani.

Em ê dawiya zordestiyê ji binin.

Kanin ve xwestin yardımcı fiilleri

Hesen dixwaze xwe ra cotek sol bikire

Özne Y. Fiil tümleç esas fiil

Toxtor dikanin nexweşan xweş bikin

Özne Y. Fiil tümleç esas fiil

Örnekler

- Tu dîkani bersiva van pîrsan bîdî?

- Belê ez dîkanim bîdim.

- Meriv dîkane jî çê m derbas bibe?

- Na, av pîr e.

- Tu dîkani du kilo tîri dî carê da bîxwî?

- Nîzanîm, min ne cêribandîye.

Şahan dixwaze jî xwe ra jinekê bine, lê qelen buha ye.

Ez dixwazim biçim İstembolê.

Ödev:

I- Her iki yardımcı fiili kullanarak beşer cümle yapın.

II- Bersiva pîrsên jêrin bîdîn:

1- Lî gundê Gîzanê çî heye?

2- Lî hêla we ji ocaxa şêxan heye?

3- Gundi Şêxan çawa dîhestînin?

4- Hun ji baweriya xwe bi hêkmeta şêxan tinin?

5- Şêxên Gîzanê, bi nijad xwe dîgehînin kê? Hûn çawa bawer dîkin, gotna wan rast e, yan derew e?

6- Gora hîkyatê, bapîrê wan çawa hatiye Kurdistanê?

7- Şêxên Gîzanê çend branê? Mezinê wan kîjan e û bi çî kari mijûl dibe?

8- Lî newala gundê Milanê xîyar û temetêz kê veşarti bû?

9- Kê ew xîyar û temetêz jî şêx ra ani bû?

10- Lî zîvistanê hêşîniyê dî ku da dîbin?

11- Mîridên ku bona dîtina şêxê xwe tîn xwe ra çî tinin?

12- Şêx çawa hin dîbû ku mîrid jê ra çî xelet aniye? Dî saya çî da?

13- Şêx bi rasti jî xeybê dîzanîm?

14- Şêxên ku dewlemend bûn, çî kirin?

15- Qonaxa şêxan çawa ye? Çend qat e, çawa germ dibe û bi çî tê ronî kirin?

16- Çima gundi dî avakîrîna qonaxê û bêxçe da belaş xebitin?

17- Medresa şêxan da ki dixwinin?

KÜRTÇE MİLLÎ DUYGULARI..

anket düzenleyip yörede dağıtmış. Ankette, "ikamet ettiğiniz yerde hangi etnik grup çoğunlukta —Tatar, Kürt, Çerkez, Türkmen. Siz hangi etnik gruptansınız— Tatar, Kürt, Çerkez, Türkmen." diye bir ibare yer almıyormuş. Yukarıdaki örnekte olduğu gibi "Kürt, Kürtçe" Aslan Kütük'ün başına iş açmış.. Çorum Valiliği soruşturma açarak, görevli memuru açığa almış.

Bu iki örnekte de görüldüğü gibi, sömürgeci-faşist Türk devleti ve onun yöneticileri, Kürt sözcüğünden öcü görmüş gibi korkmaktalar. Bu korkuları da yersiz değil hani... Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesi her geçen gün kendini daha güçlü bir biçimde dayatıyor. Bunu, baskı, yalan ve hapisle durdurmak mümkün değil.

TÜRK-İŞ

Türkiye'de en büyük işçi sendikası'nın başındaki şu adamlara bakın! Şu demokrasi aşkına! "Rejimi savunmakta güçlüklerle karşılaşmışlar.. Bunun için, yani faşist rejimi daha rahat savunabilmek için, kendilerine biraz daha 'demokrasi' istiyorlarmış.. Yani biraz daha cep harçlığı, hükümet desteği, biraz daha manevra olanağı.. Bunun için de Türk-İş yöneticilerinin ne denli faydalı yaratıklar olduğunu patronlara ve onların hükümetine katımlamaları gerekiyor.

Bu rapor, Türk-İş'te stuyun başını tutmuş sendika ağalarının, onu, nasıl bir işçi örgütü olmaktan çıkarıp patronların hizmetine koştuğunu bir kez daha gözler önüne seriyor.

İşçileri bilinçlendirmek bu sendika ağalarının görevi değil. Hayır, tersine, onların işi işçileri uyutmaktır. İşçilerin haklarını, çıkarlarını savunmak onların görevi değil. Tersine, işçi sınıfını soyup soğana çevirmede, haklarını budamada, silahsız bırakmada patronlara en büyük desteği sağlıyorlar. Faşist rejime bakan veriyorlar. İşçi sınıfı iktidarı için savaşmak onların işi değil; tersine, bunu isteyenlere ateş püskürüyorlar. Sosyalistlere, devrimcilere düşmanlar.

Türk-İş yöneticilerinin yaptığı, açıkça polis köpeklidir.

İşçi sınıfı bu tür sendika ağalarını, uşakları, alçakları başından kovmadıkça, burjuvaziye karşı sınıf mücadelesine eli-kolu bağlı kalır. Bunlar işçi sınıfının maskeli düşmanlarıdır. Patronlardan, polisten daha tehlikelidirler.

1 GULAN..

mezin e, bo burjuvaziyê Tirk û şirikên wi yê imperyalist.

İsal pır bajaran da anegori şertan hêzên pêşverû Yek Gulanê piroz kîrîn. Lı Stenbolê, Enqerê, İzmirê û hin bajarê n dîn, belavok hatin belavkîrîn, şî-ar hatin dardakîrîn. Lı Stenbolê 400 kes, lı Enqerê 126 kes, bı destê polê-

zan hatin gîrtîn. Partiya Geli a Sosyal Dêmkokrat lı Stenbolê ser 1'ê Gulanê cıvın pêkani. Serok û sekreterê DİSKÊ lı ser diroka 1'ê Gulanê axıftın, grıngiya pirozkîrına wi dane xuyakîrîn.

Lı meclisa derewin da jı pır mebûsan ser 1'ê Gulanê axıftın. Hêzên paşverû û faşî jı van bûyêran pır acız bûn. Lı girtixwana Edenê jı pır girtiyên politik greva xwe birçikîrîne pêk anin û 1'ê Gulanê piroz kîrîn

Yekîtiya Hêzên Çep ya Tirkîyê û Kurdîstana Tirkîyê, TKKKO û KUKSE jı derheqa Yekê Gulanê bı hev ra belvokek derxist.

Dı gel 8 rêxistinên siyasi, lı Elmanya Federal 10 rêxistinên demokratik (KOMKAR, KKDK, Kurdkom, Kurtuluş, Av. Dev-Genç, Birlik Yolu, Dib-Af, Fidef, Gerçek-ADK, İşçi Gerçeği) jı bı Elmani, Tırki û Kurdi belavokek derxistin. Endam û sempatizanên KOMKAR isal jı bı hêzêk xurt dı xwepêşandanên DGB da cıyên xwe gîrtîn. Bı karkerên neteweyên dîn ve tevayî, diji kedxwariyê, diji çekdariyê dengên xwe bîlind kîrîn.

Disa lı bajarê Paris Fransa-KOMKAR, lı Danimarka KOMKAR-DK bı karkerên neteweyên dîn ve tevayî xwepêşandanên da beşdar bûn. Lı Yewnanistanê jı, multeciyên Kurd û Tirk bı hevra lı Atina meşîyan. Ev roja bı qedr û qîmet da dengên karkerên Kurdistan belav kîrîn.

KÜLTÜR GRUBU YUNANİSTAN'DA...

gazetelerin yanı sıra, televizyonun birinci programı da Kültür Gurubu sorumlusu ve 3 bayan arkadaşımızla röportaj yaptılar. Bunlar gazete ve televizyonda yayımlandı.

Programlar esnasındaki bazı teknik eksikliklere rağmen, Yunanistan'da ilk kez böylesine geniş bir programın Kürdistan'lı bir işçi örgütü tarafından yapılması büyük bir öneme sahiptir.

Yıllardan beri Türk ve Kürt halklarını kardeş Yunan halkına karşı kışkırtan Türk burjuvazisi ve onun sözcüsü gerici-şoven boyalı basın, KOMKAR Kültür Grubu'nun 15 günlük programından rahatsız oldu. "Dişi Bölücüler Sahne" vs. türünden başlıklarla eylemi karalamaya çalışan gerici Türk basını, bir kez daha Kürt halkına ve onun ilerici güçlerine karşı olan kinini döktü.

- 18- Qezenca medresê çı dıbe?
- 19- Komkırına xelet û bêşên mırıdan bı desti kijan brayi dıbû?
- 20- Şêx Nureddin bı rayê kê tê hılbıjartın?
- 21- Şêx jı gundiyan ra yar in, an neyar in?
- 22- Çıma şêx û hukümet yekîti dıkın?
- 23- Pezê şêxan ki xwedi dıke?
- 24- Xewna şêx Tahır rast bû yan derew bû?
- 25- Çıma gundi jı şêxan dıtırsın?
- 26- Şêx dıkanın nexweşan xweş bıkın?
- 27- Şêx aqlê xwe lı çı dıgerın?
- 28- Dawiya şêxan çawa wê bıbe?

(Dûmahik heye)

KASETÊN NU - YENÎ KASETLER

ŞIVAN PERWER

10 DODMAM

GULİSTAN 4

**DAYÊ
ÇI HALE**

FEQÎ Çıyayên Me 5

MUSİKA KURDİ

A MODERN

Dengê Blurvanên

Kurd 1

Deng û bahs ji Kurdîstana İran

BOKAN: Dî 30 Adarê 1986an da Hêzê dijminê xwinxwar, ji bo derblêdan bo pêşmerge, êrişkir li ser gundê Şilvana û çiyayên vi gund û li vê ci û war bû. Pêşmergan û kadroyên muntîqa Bokan û Mehabad bi hev ra, êriş kirine li ser dijmin. Paş şerekê dijwar pêşmergan karin, gundê Şilana ji destê dijmin derênin.

Her ûsa gurubê di ya pêşmerge, hamle kir ser çiyayên Şilana. Paş şerekê dijwar, pêşmergan kanin çiyayên Şilana ji destê dijmin derênin. Dijmin hêzên xwe ani ber hev û carekî din êriş ani ser pêşmergan. Lê, ev carekî din têkşika û heya Bihgenê reviya.

Dî vê şerê da 35 kes ji dijmin hatin kuştin û birindar bûn. 6 kes ji hatin bi dil girtin. 11 cendek ji aliyê pêşmergan hatiye nasin. Destketiyê vê şerê usa ye:

Hebek topa havan, 6 heb tîfîngê G-3, hebek arpîci-8, 7 heb klaşinkof, 10 heb mermiyê havan, 6 heb roketê arpîci, 66 heb şarjor, 2000 fişengê G-3, 2000 fişengê kulaşinkof, 1000 fişengê qirnase û 20 heb bokbayên destan.

MEHABAD: Dî 25 Adarê 1986'an da pêşmergan çîfîga mîrişkan a mezintir ya Kurdîstan, ku yê dewletê ye, şewitandin.

SERDEŞT: Dî 27.3.1986'an da pêşmergan, êrişkirine li ser parezkerên rê û bîngê dijmin. Paş şerê saeteki, pêşmergan ji dijmin 3 kes kuştin û kesek ji birindar kirin.

Dî 28.3.1986'an da pêşmergan êrişkir ser parêzkarên rê û bîngê dijmin gundê "Zêvê". Paş şerekê dijwar pêşmergan kanin çend sengê dijmin birûxinin û çend kes ji bikujin. Ji kuştîyan 2 kes ji aliye pêşmergan hatiye nasin. Destketiyê vê şerê:

2heb klaşinkof, 9 heb şarjor, 5 heb bombayên destan.

4 Nisan 1986'an da pêşmergan hamle kirine ser du bîngê dijmin. Pêşmergan karin di vê hamlê da ji dijmin 2 kes bikujin û 3 kes ji birindar bikin. Hêzê alîkar ku di hate alîkariya du bîngê dijmin, kete ber

agirê çekê pêşmergan û icbarî paşve kişiya. Dî vê şerî da ziyane dijmin nehatiye zanin.

Bultena Xeberî Kurdîstana İran
Nr: 149

MEHABAT: Dî 23. Nisan 1986'an da kadrê pêşmergan, ji bo ci be ci kirina kar û barên partiyê, diçine Gundê "Xatun Xas". Dijmin ku ji hatina pêşmergan agahdar dibê, êriş dike ser vi gundi; dor û berê vi digre û mal bi mal pêşmergan digere.

Pêşmergan hamle dikine ser dijmin û paş şerekê dijwar dikarin muhasarayê dijmin têk bîşkênin û dijmin ji vê derê birevinin. Dî vi şerê da 3 kes ji dijmin hate kuştin.

Pêşmergan paş vi şerê ji gund derketin. Dijmin disa êriş kir ser gund û paş eza û êşkencan 3 kes ji gundiyan girtin û wan birin.

RABAT: Dî 20ê Nisanê 1986'an da 3 kes ji çahşan digel 3 tîfenk û 15 şarjor û 2 bombayên destan ve teslimê pêşmergan bûn. Her usa bi dehan kes ji ber ku neçine serbazi bi xwe teslimê pêşmergan bûn.

PIRANŞAR: Dî 20ê Nisanê 1986'an da pêşmergan dikevîne dafîkê (keminê) dijmin. Paş şerekê xurt pêşmergan dikarin keminê dijmin têk bîşkênin. Dî vi şerê da ziyane dijmin nehatiye zanin.

serdeşt: Dî 29. Nisanê 1986'an da serbazek bi xwe hat teslimê pêşmergan bû.

Mercên aboneti: 6 mehi 10 DM, sali 20 DM.
Abone şartlari : 6 aylık 10 DM, yıllık 20 DM.

Hesap-No: Postscheckamt Frankfurt
Konto-Nr. 405767 - 606

DENGÊ KOMKAR

Xwedi : Federasyona Komelên Karkerên
Kurdîstan li Elmanya Federal
Navnişan : 5000 KÖLN, Burgunderstr. 35 - 37
Elmanya Federal
Berpîrsiyar : N. Ateş

IMPRESSUM
Herausgeber: KOMKAR -
Föderation der Arbeitervereine
aus Kurdistan in der BRD e.V.
Verantwortlicher Chefredakteur:
N. Ateş
Druck: Eigendruck